

Επίσημη Εφημερίδα

C 190

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

12 Αυγούστου 2006

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Δικαστήριο

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

2006/C 190/01

Υπόθεση C-173/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Tribunale di Genova — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Traghetti del Mediterraneo SpA, υπό εκκαθάριση, κατά Repubblica italiana (Εξωσυμβατική ευθύνη των κρατών μελών — Ζημιές προκληθείσες σε ιδιώτες από παράβαση του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο — Περιορισμός από τον εθνικό νομοθέτη της ευθύνης του κράτους μόνο σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας του δικαστή — Αποκλεισμός κάθε ευθύνης για την ερμηνεία των κανόνων δικαίου και την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο της ασκήσεως της δικαιοδοτικής δραστηριότητας)

1

2006/C 190/02

Υπόθεση C-540/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Ιουνίου 2006 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Μεταναστευτική πολιτική — Δικαίωμα των ανήλικων τέκνων υπηκόων τρίτων χωρών για οικογενειακή επανένωση — Οδηγία 2003/86/EK — Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων — Δικαίωμα για σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Υποχρέωση συνεκτιμήσεως του συμφέροντος του ανήλικου τέκνου)

1

2006/C 190/03

Υπόθεση C-255/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παραδεκτό — Διάσταση μεταξύ αιτιολογικού και αιτητικού του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου — Κανόνας σύμφωνα με τον οποίο το δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί ultra petita — Άρθρο 49 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εξαρτώσα τη χορήγηση αδείας από τις ανάγκες της αγοράς — Εθνική κανονιστική ρύθμιση θεσπίζουσα τεκμήριο μισθωτής εργασίας — Αντιστροφή του βάρους αποδείξεως — Δεν αποτελεί «οικονομική λεπτομέρεια», υπό την έννοια της αποφάσεως Peterbroeck — Κοινωνική προστασία — Συντονισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1408/71 — Καταπολέμηση της παράνομης εργασίας)

2

2006/C 190/04

Υπόθεση C-264/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Amtsgericht Breisach, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Badischer Winzerkeller eG κατά Ομόσπονδου κράτους της Βάδης Βυρτεμβέργης (Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Συγχώνευση εταιριών — Διόρθωση του κτηματολογίου — Είσπραξη φορολογικής επιβάρυνσης — Χαρακτηρισμός ως «φόρος μεταβίβασης» — Προϋποθέσεις είσπραξης της φορολογικής επιβάρυνσης)

2

EL

2006/C 190/05	Υπόθεση C-419/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 [αίτηση του cour d'appel του Poitiers (Γαλλία)], για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Conseil général de la Vienne κατά Directeur général des douanes et droits indirects (Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Προϋποθέσεις — Άρθρο 871 του κανονισμού εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα — Περιεχόμενο της υποχρέωσης προσφυγής στην Επιτροπή — Έλλειψη δηλώσεως εκ μέρους καλής πίστεως υποχρέου πρόσθετων δικαιωμάτων που έπρεπε να ενσωματωθούν στη δασμολογητέα αξία των εισαχθέντων εμπορευμάτων) 3
2006/C 190/06	Υπόθεση C-459/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Ικανότητες και προσόντα των προσώπων που ασκούν δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως των επαγγελματικών κινδύνων της επιχειρήσεως) 4
2006/C 190/07	Υπόθεση C-466/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Manuel Acereda Herrera κατά Servicio Cántabro de Salud (Κοινωνική ασφάλιση — Έξοδα νοσηλείας πραγματοποιηθέντα σε άλλο κράτος μέλος — Έξοδα μετακινήσεως, διαμονής και διατροφής — Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71) 4
2006/C 190/08	Υπόθεση C-28/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Κάτω Χώρες) — G.J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Γεωργία — Καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού — Οδηγία 85/511/ΕΟΚ — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Εξετάσεις για τη διαπίστωση της παρουσίας αφθώδους πυρετού από εργαστήριο μη περιλαμβανόμενο στο παράρτημα της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ — Διακριτική ευχέρεια των εθνικών αρχών — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας) 5
2006/C 190/09	Υπόθεση C-249/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 και 49 ΕΚ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 21 και 22 — Υποχρέωση ορισμού αντικλήτου, μη υπέχοντος απευθείας υποχρέωση καταβολής του ΦΠΑ, στους φορολογουμένους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο εντός του οποίου ασκούν φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα) 6
2006/C 190/10	Υπόθεση C-264/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και λοιπών τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαιά, αρχιτέκτονας, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 6
2006/C 190/11	Υπόθεση C-196/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Απριλίου 2006 η Alecansan SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 7 Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-202/03, Alecansan SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) 7
2006/C 190/12	Υπόθεση C-207/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzsenat Salzburg-Aigen (Αυστρία) στις 8 Μαΐου 2006 — Schwanninger Martin, Viehhandel — Viehexport κατά Zollamt Salzburg, Erstattungen 7
2006/C 190/13	Υπόθεση C-228/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg στις 19 Μαΐου 2006 — Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatı κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το Υπουργείο των Εξωτερικών 8
2006/C 190/14	Υπόθεση C-229/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 22 Μαΐου 2006 — Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH κατά Hauptzollamt Kiel 8
2006/C 190/15	Υπόθεση C-230/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione στις 12 Ιανουαρίου 2006 — Militzer & Münch GmbH κατά Ministero delle Finanze 9

2006/C 190/16	Υπόθεση C-231/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Office national des pensions κατά Emilienne Jonkman	9
2006/C 190/17	Υπόθεση C-232/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Office national des pensions κατά Hélène Vercheval	10
2006/C 190/18	Υπόθεση C-233/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Noëlle Permesaen κατά Office national des pensions	11
2006/C 190/19	Υπόθεση C-247/06: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	11
2006/C 190/20	Υπόθεση C-264/06: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	12
2006/C 190/21	Υπόθεση C-266/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Απριλίου 2006 η Degussa AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 17 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση T-279/02, Degussa AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	12
2006/C 190/22	Υπόθεση C-269/06: Προσφυγή της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Centre de traduction des organes de l'Union européenne (CDT)	13
	ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ	
2006/C 190/23	Εκλογή προέδρου τριμελούς τμήματος	14
2006/C 190/24	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	14
2006/C 190/25	Υπόθεση T-613/97: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006 — UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ταχυδρομικός τομέας — Δημόσια επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος — Υλικοτεχνική και εμπορική υποστήριξη παρεχόμενη σε θυγατρική εταιρία που δεν δραστηριοποιείται σε τομέα όπου δεν υφίσταται ανταγωνισμός — Αίτηση αναίρεσεως — Αναπομπή από το Δικαστήριο)	15
2006/C 190/26	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-213/01 και T-214/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006 — Österreichische Postsparkasse και Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Κανονισμός 17 — Κανονισμός (ΕΚ) 2842/98 — Απόφαση 2001/462/ΕΚ/ΕΚΑΧ — Σύμβουλος ακροάσεων — Πράξη παράγουσα έννομα αποτελέσματα — Παραδεκτό — Έννομο συμφέρον — Ιδιότητα του αιτούντος ή του καταγγέλλοντος — Τελικός πελάτης ο οποίος είναι ο αγοραστής των αγαθών ή των υπηρεσιών — Πρόσβαση στις ανακοινώσεις αιτιάσεων — Εμπιστευτικές πληροφορίες — Εύλογο συμφέρον)	16
2006/C 190/27	Υπόθεση T-10/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2006 — Girardot κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Έκτακτος υπάλληλος — Παράνομη απόρριψη υποψηφιότητας — Ακύρωση — Αποκατάσταση της προ της παράνομης πράξεως καταστάσεως — Δίκαιη χρηματική αποζημίωση — Απώλεια της δυνατότητας καταλήψεως της προς πλήρωση θέσεως — Αξιολόγηση ex aequo et bono)	16
2006/C 190/28	Υπόθεση T-47/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιουνίου 2006 — Danzer κατά Συμβουλίου (Δίκαιο των εταιριών — Οδηγίες 68/151/ΕΟΚ και 78/660/ΕΟΚ — Δημοσιότητα των ετήσιων λογαριασμών — Προστασία του επαγγελματικού απορρήτου — Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων — Νομική βάση — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο)	17
2006/C 190/29	Υπόθεση T-153/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Inex κατά ΓΕΕΑ-Wiseman (Παράσταση δέρματος αγελάδας) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος συνισταμένου στην ασπρόμαυρη παράσταση δέρματος αγελάδας — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα αποτελούμενο εν μέρει από την ασπρόμαυρη παράσταση δέρματος αγελάδας — Διακριτικός χαρακτήρας του στοιχείου ενός σήματος — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	17

2006/C 190/30	Υπόθεση T-156/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2006 — Pérez-Díaz κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Ακύρωση της αποφάσεως περί αρνήσεως εγγραφής υποψηφίου σε πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων — Νέα προφορική δοκιμασία του ενδιαφερομένου διεξαχθείσα προς εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως — Δεύτερη άρνηση εγγραφής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως) 18	18
2006/C 190/31	Υπόθεση T-192/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Atlantean κατά Επιτροπής (Αλιεία — Πολυετή προγράμματα προσανατολισμού — Αίτηση για αύξηση των στόχων, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας — Απόφαση 97/413/EK — Άρνηση της Επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αρμοδιότητα της Επιτροπής) 18	18
2006/C 190/32	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/03 έως T-240/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής (Αλιεία — Πολυετή προγράμματα προσανατολισμού — Αιτήσεις αυξήσεως των στόχων βελτιώσεως της ασφάλειας — Απόφαση 97/413/EK — Άρνηση της Επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αρμοδιότητα της Επιτροπής) 19	19
2006/C 190/33	Υπόθεση T-400/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2006 — Bachotet κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Ακύρωση της αποφάσεως περί αρνήσεως εγγραφής υποψηφίας σε πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων — Νέα προφορική δοκιμασία της ενδιαφερομένης διεξαχθείσα προς εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως — Δεύτερη άρνηση εγγραφής — Προσφυγή ακυρώσεως) 19	19
2006/C 190/34	Υπόθεση T-251/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2006 — Ελλάδα κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δημόσια αποθεματοποίηση ρυζιού — Ανωτέρα βία — Μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα οπωροκηπευτικά — Ενίσχυση στους απόρους — Πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως στον τομέα των οπωροκηπευτικών — Κατ' αποκοπήν διορθώσεις — Εικοσιτετράμηνη προθεσμία) 20	20
2006/C 190/35	Υπόθεση T-123/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2006 — Carrs Paper κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Διαδικασία εκκαθαρίσεως της προσφεύγουσας — Έννομο συμφέρον — Κατάργηση της δίκης) 20	20
2006/C 190/36	Υπόθεση T-4/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουνίου 2006 — Achaiber Sing κατά Επιτροπής («Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Υγειονομία — Προϋποθέσεις για την εισαγωγή πτηνών — Συμφωνία για την εφαρμογή υγειονομικών και φυτοϋγειονομικών μέτρων — Αποκατάσταση των ζημιών — Εν μέρει απαράδεκτη — Αγωγή προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος») 21	21
2006/C 190/37	Υπόθεση T-487/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2006 — Falcon Sporting Goods κατά ΓΕΕΑ (BIN LADIN) («Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως») 21	21
2006/C 190/38	Υπόθεση T-488/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2006 — Falcon Sporting Goods κατά ΓΕΕΑ (BIN LADIN) («Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως») 21	21
2006/C 190/39	Υπόθεση T-91/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Νικόλαος Θεοφίλοπουλος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 22	22
2006/C 190/40	Υπόθεση T-107/06: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2006 — INET HELLAS — ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Ε.Π.Ε. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 22	22
2006/C 190/41	Υπόθεση T-146/06: Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2006 — SANOFI AVENTIS κατά ΓΕΕΑ — G. D. SEARLE («ATURION») 23	23
2006/C 190/42	Υπόθεση T-148/06: Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2006 — Marie Claire/ΓΕΕΑ — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE) 23	23
2006/C 190/43	Υπόθεση T-155/06: Προσφυγή των Tomra Systems κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2006 24	24

2006/C 190/44	Υπόθεση T-157/06: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	24
2006/C 190/45	Υπόθεση T-158/06: Προσφυγή της Adobe κατά ΓΕΕΑ (FLEX) που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 2006	25
2006/C 190/46	Υπόθεση T-159/06: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου — Estancia Piedra κατά ΓΕΕΑ — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	25
2006/C 190/47	Υπόθεση T-160/06: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Estancia Piedra κατά HEA — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	26
2006/C 190/48	Υπόθεση T-163/06: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2006 — BA.LA. di Lanciotti V. & C. S.A.S. κλπ. κατά Επιτροπής	26
2006/C 190/49	Υπόθεση T-164/06: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2006 — ColArt/Americas κατά ΓΕΕΑ	27
2006/C 190/50	Υπόθεση T-165/06: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Fiorucci κατά ΓΕΕΑ — EDWIN (λεκτικό σήμα «Elio Fiorucci»)	27
2006/C 190/51	Υπόθεση T-166/06: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2006 — PowderJect Research κατά ΓΕΕΑ (POWDERMED)	28
2006/C 190/52	Υπόθεση T-168/06: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	28
2006/C 190/53	Υπόθεση T-172/06: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2006 — Expasa κατά ΓΕΕΑ — Juan Gallardo Blanco (εικονιστικό σήμα «H»)	29
2006/C 190/54	Υπόθεση T-174/06: Αγωγή της 27ης Ιουνίου 2006 — Inalca και Cremonini κατά Επιτροπής	29
2006/C 190/55	Υπόθεση T-176/06: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2006 — Sviluppo Italia Basilicata S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	30
2006/C 190/56	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-362/02, T-363/02, T-364/02, T-365/02 και T-366/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2006 — Muswellbrook κατά ΓΕΕΑ-Nike (NIKE)	31
2006/C 190/57	Υπόθεση T-157/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2006 — Deutsche Telekom κατά ΓΕΕΑ-PCS Systemtechnik (T-PCS)	31
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 190/58	Υπόθεση F-19/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Περίοδος εκτιμήσεως 2003)	32
2006/C 190/59	Υπόθεση F-27/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Le Maire κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αμοιβές — Άρνηση χορηγήσεως ημερησίας αποζημιώσεως)	32
2006/C 190/60	Υπόθεση F-39/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Beau κατά Επιτροπής (Επαγγελματική ασθένεια — Άρνηση αναγνώρισεως της επαγγελματικής προελεύσεως της ασθένειας από την οποία έχει προσβληθεί η προσφεύγουσα)	33
2006/C 190/61	Υπόθεση F-101/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Grünheid κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως — Εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών — Παραδεκτό — Διορισμός — Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας — Άρθρα 25, 26 και 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως)	33
2006/C 190/62	Υπόθεση F-11/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Chassagne κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αμοιβές — Ετήσια έξοδα ταξιδιού — Διατάξεις ισχύουσες πριν από την 1η Μαΐου 2004 για τους υπαλλήλους που προέρχονται από γαλλικό υπερπόντιο νομό — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)	33

2006/C 190/63	Υπόθεση F-87/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2006 — Ott κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Περίοδος προαγωγών 2004 — Υπάλληλος που δεν περιελήφθη στον κατάλογο των προαχθέντων υπαλλήλων — Άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 34	34
2006/C 190/64	Υπόθεση F-52/06: Προσφυγή του M. Pimlott κατά της Europol που ασκήθηκε στις 21 Απριλίου 2006 34	34
2006/C 190/65	Υπόθεση F-58/06: Προσφυγή/αγωγή της 16ης Μαΐου 2006 — Balázs Dániel Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής 35	35
2006/C 190/66	υπόθεση F-69/06: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2006 — Andersson κ.λπ. κατά Επιτροπής 35	35
2006/C 190/67	Υπόθεση F-70/06: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2006 — Baele κ.λπ. κατά Επιτροπής 36	36
2006/C 190/68	Υπόθεση F-71/06: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2006 — Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής 36	36
2006/C 190/69	Υπόθεση F-72/06: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιουνίου 2006 — Verheyden κατά Επιτροπής 37	37
2006/C 190/70	Υπόθεση F-73/06: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2006 — Van Neyghem κατά Επιτροπής 37	37
2006/C 190/71	Υπόθεση F-35/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Ιουνίου 2006 — Colombani κατά Επιτροπής 38	38
2006/C 190/72	Υπόθεση F-75/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Ιουνίου 2006 — Colombani κατά Επιτροπής 38	38
2006/C 190/73	Υπόθεση F-127/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 19ης Ιουνίου 2006 — Nanbru κατά Κοινοβουλίου 38	38

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2006/C 190/74	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΕΕ C 178 της 29.7.2006 39	39
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Tribunale di Genova — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Traghetti del Mediterraneo SpA, υπό εκκαθάριση, κατά Repubblica italiana

(Υπόθεση C-173/03) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη των κρατών μελών — Ζημίες προκληθείσες σε ιδιώτες από παράβαση του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο — Περιορισμός από τον εθνικό νομοθέτη της ευθύνης του κράτους μόνο σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας του δικαστή — Αποκλεισμός κάθε ευθύνης για την ερμηνεία των κανόνων δικαίου και την αξιολόγηση των πραγματικών περιστάσεων και των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο της ασκήσεως της δικαιοδοτικής δραστηριότητας)

(2006/C 190/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Traghetti del Mediterraneo SpA, υπό εκκαθάριση,

κατά

Repubblica italiana

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Genova — Εξωσυμβατική ευθύνη κράτους μέλους έναντι των πολιτών του για σφάλματα διαπραχθέντα από τους δικαστές του κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και ιδίως για παράλειψη δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα να παραπέμψει προδικαστικώς μια υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 234 ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Το κοινοτικό δίκαιο δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία αποκλείουσα εν γένει την ευθύνη του κράτους μέλους για τις ζημίες που

προκληθήκαν σε ιδιώτες λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου από δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο με την αιτιολογία ότι η επίδικη παράβαση απορρέει από την εκ μέρους του εν λόγω δικαστηρίου ερμηνεία των κανόνων δικαίου ή αξιολόγηση των πραγματικών περιστάσεων και των αποδεικτικών στοιχείων.

Το κοινοτικό δίκαιο δεν επιτρέπει επίσης εθνική νομοθεσία περιορίζουσα τη θεμελίωση της ευθύνης αυτής σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας του δικαστή, αν ο περιορισμός αυτός είχε ως συνέπεια τον αποκλεισμό της ευθύνης του οικείου κράτους μέλους σε άλλες περιπτώσεις στις οποίες διαπιστώθηκε πρόδηλη παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου, όπως αυτή διευκρινίστηκε με τις σκέψεις 53 έως 56 της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-224/01, Köbler.

⁽¹⁾ EE C 158 της 5.7.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Ιουνίου 2006 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-540/03) ⁽¹⁾

(Μεταναστευτική πολιτική — Δικαίωμα των ανήλικων τέκνων υπηκόων τρίτων χωρών για οικογενειακή επάνδρωση — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων — Δικαίωμα για σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Υποχρέωση συνεκτιμήσεως του συμφέροντος του ανήλικου τέκνου)

(2006/C 190/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Duintjer Tebbens και A. Caiola)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: O. Petersen και M. Simm)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. O'Reilly και C. Ladenburger) και Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: A. Tiemann, W.-D. Plessing και M. Lumma)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, και παράγραφος 6, και του άρθρου 8 της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ.12) — Παρέκκλιση από το κατοχυρωμένο δικαίωμα των ανήλικων τέκνων για οικογενειακή επανένωση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους.

(¹) ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-255/04) (¹)

(Παραδεκτό — Διάσταση μεταξύ αιτιολογικού και αιτητικού του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου — Κανόνας σύμφωνα με τον οποίο το δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί *ultra petita* — Άρθρο 49 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εξαρτώσα τη χορήγηση αδείας από τις ανάγκες της αγοράς — Εθνική κανονιστική ρύθμιση θεσπίζουσα τεκμήριο μισθωτής εργασίας — Αντιστροφή του βάρους αποδείξεως — Δεν αποτελεί «οικονομική λεπτομέρεια», υπό την έννοια της αποφάσεως *Peterbroeck* — Κοινωνική προστασία — Συντονισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1408/71 — Καταπολέμηση της παράνομης εργασίας)

(2006/C 190/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και A.-M. Rouchaud-Joët)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Hare)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 και 49 ΕΚ — Ισχύον στη Γαλλία καθεστώς χορηγήσεως αδειών σε καλλιτέχνες εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος οι οποίοι δεν διαθέτουν άδεια χορηγηθείσα υπό παρεμφερείς προϋποθέσεις στο κράτος καταγωγής τους — Τεκμήριο μισθωτής εργασίας το οποίο εφαρμόζεται σε καλλιτέχνες που έχουν αναγνωρισθεί ως παρέχοντες υπηρεσίες εγκατεστημένοι στο κράτος καταγωγής τους, όπου παρέχουν συνήθως ανάλογες υπηρεσίες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία,
 - εξαρτώντας τη χορήγηση αδείας προς τους εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος καλλιτεχνικούς πράκτορες που ασχολούνται με την εξεύρεση εργασίας για καλλιτέχνες από τις ανάγκες ευρέσεως εργασίας των καλλιτεχνών και
 - επιβάλλοντας τεκμήριο μισθωτής εργασίας στους καλλιτέχνες οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί ως παρέχοντες υπηρεσίες εγκατεστημένοι στο κράτος καταγωγής τους, όπου παρέχουν συνήθως ανάλογες υπηρεσίες,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.08.2004

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Amtsgericht Breisach, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Badischer Winzerkeller eG κατά Ομόσπονδου κράτους της Βάδης Βυρτεμβέργης

(Υπόθεση C-264/04) (¹)

(Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Συγχώνευση εταιριών — Διόρθωση του κτηματολογίου — Είσπραξη φορολογικής επιβάρυνσης — Χαρακτηρισμός ως «φόρος μεταβίβασης» — Προϋποθέσεις είσπραξης της φορολογικής επιβάρυνσης)

(2006/C 190/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Breisach

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Badischer Winzerkeller eG

Καθού: Ομόσπονδο κράτος της Βάδης Βυρτεμβέργης

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Breisach Am Rhein — Ερμηνεία των άρθρων 4, 10, στοιχείο γ', και 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 73/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1973 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 38), 73/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1973 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 40), 74/553/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1974 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 42), και 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23) — Τέλος το οποίο οφείλεται για τη διόρθωση του κτηματολογίου, λόγω μεταβολής του κυρίου ακινήτων γεωργικού συνεταιρισμού κατόπιν συγχωνεύσεως-απορροφήσεως, και το οποίο υπολογίζεται σε συνάρτηση με την αξία των ακινήτων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ένα τέλος που επιβάλλεται για τη διόρθωση του κτηματολογίου, όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κύριας δίκης, εμπίπτει, κατ' αρχήν, στην απαγόρευση του άρθρου 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985.
- 2) Ένα τέλος όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κύριας δίκης μπορεί, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, να θεωρηθεί φόρος μεταβιβάσεως επιτρεπόμενος από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι μεγαλύτερο από τα τέλη που επιβάλλονται για παρόμοιες πράξεις στο κράτος μέλος το οποίο επιβάλλει τον φόρο.

Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξετάσει αν το τέλος αυτό είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 [αίτηση του *cour d'appel* του Poitiers (Γαλλία)], για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — *Conseil général de la Vienne κατά Directeur général des douanes et droits indirects*

(Υπόθεση C-419/04) ⁽¹⁾

(Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Προϋποθέσεις — Άρθρο 871 του κανονισμού εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα — Περιεχόμενο της υποχρεώσεως προσφυγής στην Επιτροπή — Έλλειψη δηλώσεως εκ μέρους καλής πίστεως υποχρέου πρόσθετων δικαιωμάτων που έπρεπε να ενσωματωθούν στη δασμολογητέα αξία των εισαχθέντων εμπορευμάτων)

(2006/C 190/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel του Poitiers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Conseil général de la Vienne

κατά

Directeur général des douanes et droits indirects

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Cour d'appel de Poitiers* — Ερμηνεία του άρθρου 871 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, περί θέσπισεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα — Υποχρεωτική προσφυγή στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς τη σημασία των κριτηρίων βάσει των οποίων χωρεί η είσπραξη ή η διαγραφή δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 871 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1677/98 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1998, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας βεβαιώσεως ή διαγραφής μη εισπραχθέντων τελωνειακών δασμών, οι εθνικές αρχές δεν υποχρεούνται να παραπέμπουν την περίπτωση στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να ρυθμίσει το ζήτημα όταν οι αμφιβολίες που οι αρχές αυτές είχαν εκφράσει ως προς το περιεχόμενο των κριτηρίων του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/99 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1994 για τη θέσπιση κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε σχέση με την οικεία περίπτωση δεν έχουν εξαλειφθεί, ακόμη και αφού οι εν λόγω αρχές εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να προσφύγουν στην Επιτροπή, ή όταν οι εκφρασθείσες αμφιβολίες αφορούν την εκ των υστέρων βεβαίωση των μη εισπραχθέντων τελωνειακών

⁽¹⁾ ΕΕ C 228 της 11.09.2004

δασμών που προκύπτει από την παράλειψη του καλής πίστεως εισαγωγέα να δηλώσει τα δικαιώματα τα οποία έπρεπε να ενσωματωθούν στην δασμολογητέα αξία των εισαχθέντων εμπορευμάτων.

(¹) ΕΕ C 284 της 20.11.2004

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-459/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Ικανότητες και προσόντα των προσώπων που ασκούν δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως των επαγγελματικών κινδύνων της επιχειρήσεως)

(2006/C 190/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Kreppel, J. Enegren και V. Kreuschnitz)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Kruse και K. Wistrand)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ελληνής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη του άρθρου 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ L 183, σ. 1) — Ορισμοί των ικανοτήτων και προσόντων των προσώπων στα οποία αναθέτει ο εργοδότης τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως των επαγγελματικών κινδύνων της επιχειρήσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.02.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Manuel Acereda Herrera κατά Servicio Cántabro de Salud

(Υπόθεση C-466/04) (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση — Έξοδα νοσηλείας πραγματοποιηθέντα σε άλλο κράτος μέλος — Έξοδα μετακινήσεως, διαμονής και διατροφής — Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71)

(2006/C 190/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Manuel Acereda Herrera

κατά

Servicio Cántabro de Salud

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander — Ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 36 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 28, σ. 1) — Επιστροφή των εξόδων μετακινήσεως και διαμονής από τον φορέα που ενέκρινε την παρασχεθείσα στην αλλοδαπή νοσηλεία — Άρθρα 10 ΕΚ και 249 ΕΚ — Συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο εθνική νομοθεσία που αναγνωρίζει δικαιώματα επιπλέον των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το άρθρο 27 του κανονισμού 1408/71 όπως τροποποιήθηκε — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγενείας — Συμβατόν εθνικής νομοθεσίας προς τα άρθρα 81 ΕΚ, 82 ΕΚ και 87 ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Τα άρθρα 22, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 2, καθώς και 36 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, έχουν την έννοια ότι δεν χορηγούν στον ασφαλισμένο, ο οποίος έλαβε έγκριση του αρμόδιου φορέα να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος για νοσοκομειακή περίθαλψη κατάλληλη για την κατάσταση της υγείας του, δικαίωμα αποδόσεως από τον εν λόγω φορέα των εξόδων μετακίνησης, διαμονής και διατροφής στα οποία υποβλήθηκε στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ο ίδιος και το πρόσωπο που τον συνόδευσε, πλην των εξόδων διαμονής και διατροφής του ασφαλισμένου στο νοσηλευτικό ίδρυμα.

- 2) Εθνική νομοθεσία που προβλέπει δικαίωμα παροχών επιπλέον των προβλεπόμενων στο άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 στην περίπτωση του στοιχείου α' της εν λόγω παραγράφου 1, αλλά όχι στην περίπτωση του στοιχείου γ' της παραγράφου αυτής, δεν θίγει το άμεσο αποτέλεσμα της διατάξεως αυτής και δεν προσβάλλει την απορρέουσα από το άρθρο 10 ΕΚ αρχή της αμεσότητας συνεργασίας.

(¹) ΕΕ C 19 της 22.01.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Κάτω Χώρες) — G.J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-28/05) (¹)

(Γεωργία — Καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού — Οδηγία 85/511/ΕΟΚ — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Εξετάσεις για τη διαπίστωση της παρουσίας αφθώδους πυρετού από εργαστήριο μη περιλαμβανόμενο στο παράρτημα της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ — Διακριτική ευχέρεια των εθνικών αρχών — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας)

(2006/C 190/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: G.J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout

Καθών: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Ερμηνεία της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1985, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού (ΕΕ L 315, σ. 11) — Άρθρα 11, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, 13, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, και παράρτημα Β — Άμεσο αποτέλεσμα — Εργαστήριο που δεν αναφέρεται στο παράρτημα Β — Περιοδία εκτιμήσεως των εθνικών αρχών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η οδηγία 85/511/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1985, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 90/423/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι μεταβολές των στοιχείων ενός εργαστηρίου περιλαμβανομένου στο παράρτημα Β της εν λόγω οδηγίας, οι οποίες δεν είχαν καταχωριστεί σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το άρθρο 17 της οδηγίας αυτής διαδικασία, συνεπάγονται για το εργαστήριο αυτό την απώλεια της ιδιότητας του περιλαμβανομένου στο εν λόγω παράρτημα εργαστηρίου μόνον αν οι μεταβολές αυτές μπορούν να έχουν επιπτώσεις στην ασφάλεια του εργαστηρίου ως προς τον κίνδυνο διαδόσεως του ιού του αφθώδους πυρετού κατά την εκ μέρους του διενέργεια εξετάσεων και αυξάνουν με τον τρόπο αυτό τον κίνδυνο μόλυνσεως ευπαθών ζώων της περιοχής. Επιπλέον, η εν λόγω οδηγία 85/511 δεν απαγορεύει σε ένα κράτος μέλος να στηρίξει τη λήψη των μέτρων καταπολέμησης του αφθώδους πυρετού που προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, στο αποτέλεσμα εξετάσεως διενεργηθείσας από εργαστήριο το οποίο δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β της ίδιας οδηγίας 85/511.
- 2) Η αρμόδια αρχή οφείλει να δεχθεί τα αποτελέσματα εξετάσεων διενεργηθεισών από εργαστήριο το οποίο έχει την ιδιότητα του περιλαμβανομένου στο παράρτημα Β της οδηγίας 85/511 εργαστηρίου και να λάβει, καταρχήν, τα προβλεπόμενα από την οδηγία αυτή μέτρα ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο επιτάσσει η ανάγκη άμεσης και αποτελεσματικής καταπολέμησης του αφθώδους πυρετού. Η αρμόδια αρχή οφείλει να λάβει υπόψη ακόμη και το αποτέλεσμα εργαστηρίου που δεν διαθέτει την ιδιότητα αυτή, προκειμένου να θεσπίσει, ενδεχομένως, τα κατάλληλα μέτρα που προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Ωστόσο, δεδομένου ότι το οικείο εργαστήριο δεν παρέχει πλέον οπωσδήποτε τις ίδιες εγγυήσεις αξιοπιστίας με ένα εργαστήριο που έχει την ιδιότητα του περιλαμβανομένου στο εν λόγω παράρτημα Β εργαστηρίου, η αρμόδια αρχή πρέπει να βεβαιώνεται για την αξιοπιστία του εν λόγω αποτελέσματος πριν λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Εν πάση περιπτώσει, η οικεία αρχή μπορεί να λάβει τα αναγκαία για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού μέτρα μόνον εφόσον τηρούνται οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και ιδίως η αρχή της αναλογικότητας και τα θεμελιώδη δικαιώματα.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.04.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-249/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 και 49 ΕΚ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 21 και 22 — Υποχρέωση ορισμού αντικλήτου, μη υπέχοντος απευθείας υποχρέωση καταβολής του ΦΠΑ, στους φορολογουμένους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο εντός του οποίου ασκούν φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα)

(2006/C 190/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Rynmä και E. Bygglin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 49 ΕΚ και των άρθρων 21 και 22 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα την υποχρέωση ορισμού αντικλήτου, μη υπέχοντος απευθείας υποχρέωση καταβολής του φόρου, στους φορολογουμένους οι οποίοι, χωρίς να είναι εγκατεστημένοι στην ημεδαπή, ασκούν εντός της χώρας φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, επιβάλλοντας την υποχρέωση ορισμού αντικλήτου στους φορολογουμένους κατοίκους αλλοδαπής οι οποίοι ασκούν στη Φινλανδία υποκείμενη σε φόρο οικονομική δραστηριότητα και οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα με την οποία υφίσταται συμφωνία περί αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών όσον αφορά τους έμμεσους φόρους, έχουσα πεδίο εφαρμογής αντίστοιχο προς εκείνο της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2001, και εκείνο του κανονισμού (ΕΚ) 1798/2003 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2003, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 218/92, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 21

και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-264/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και λοιπών τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαία, αρχιτέκτονας, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 190/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Manville και H. Stønlbæk)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: C. Schulze-Bahr)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντίατρου, του κτηνίατρου, της μαίας, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού (ΕΕ L 206, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματιών προσόντων, καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντιάτρου, του κτηνιάτρου, της μαιάς, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Απριλίου 2006 η Alecansan SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 7 Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-202/03, Alecansan SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Alecansan SL (εκπρόσωποι: P. Merino Baylos και A. Velázquez Ibáñez, abogados)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), CompUSA Management Co.

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την απόφαση του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-202/03, η οποία απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της από 24 Μαρτίου 2003 αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στην υπόθεση R 711/2002-1, με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή της Alecansan SL κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 849.497, «COMPUSA».

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), εκτιμώντας ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων με την αιτιολογία ότι, παρά τον μεγάλο βαθμό ηχητικής και οπτικής ομοιότητας, τα αγαθά και οι υπηρεσίες που προσδιορίζει το ζητούμενο σήμα, αφενός, και οι υπηρεσίες που προσδιορίζει το σήμα της προσφεύγουσας, αφετέρου, διαφέρουν. Κατά την ανααιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε επί της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως χωρίς να λάβει υπόψη πολλά σημαντικά στοιχεία.

(¹) ΕΕ 1994, L 11, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzsenat Salzburg-Aigen (Αυστρία) στις 8 Μαΐου 2006 — Schwanninger Martin, Viehhandel — Viehexport κατά Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Υπόθεση C-207/06)

(2006/C 190/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Αυστρία).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Schwanninger Martin, Viehhandel — Viehexport.

Καθού: Zollamt Salzburg, Erstattungen.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 1 του κανονισμού ΕΚ 615/98 (¹) της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1998, την έννοια ότι το κεφάλαιο VII, σημείο 48, παράγραφος 7, του παραρτήματος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, σε περίπτωση θαλάσσιας μεταφοράς που συνδέει απευθείας ένα γεωγραφικό σημείο της Κοινότητας και ένα γεωγραφικό σημείο που βρίσκεται σε τρίτη χώρα με τη βοήθεια οχημάτων που φορτώνονται στα πλοία χωρίς να εκφορτώνονται τα ζώα, πρέπει να εφαρμόζεται αναλόγως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ανακύπτει το ερώτημα αν το άρθρο VII, σημείο 48, παράγραφος 7 στοιχείο β', του παραρτήματος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ πρέπει να γίνεται αντιληπτό υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση μεταφοράς βοοειδών, η διάρκεια της θαλάσσιας μεταφοράς δεν ανταποκρίνεται στον κανόνα της παραγράφου 4, στοιχείο δ', αν στα ζώα δεν παρέχεται, ύστερα από 14 ώρες μεταφοράς, τουλάχιστον μιας ώρας ανάπαυση.

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ανακύπτει το ερώτημα αν η εφαρμοστέα στην περίπτωση αυτή διάταξη του άρθρου VII, σημείο 48, παράγραφος 7, στοιχείο α', του παραρτήματος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ έχει την έννοια ότι η διάρκεια της θαλάσσιας μεταφοράς που συνδέει απευθείας ένα γεωγραφικό σημείο της Κοινότητας και ένα γεωγραφικό σημείο που βρίσκεται σε τρίτη χώρα με τη βοήθεια οχημάτων που φορτώνονται στα πλοία χωρίς να εκφορτώνονται τα ζώα δεν ασκεί καμία επιρροή εφόσον τα ζώα σιτίζονται και ποτίζονται τακτικά, και αν σ' αυτή την περίπτωση μετά την εκφόρτωση του φορτηγού στο λιμένα προορισμού αρχίζει αμέσως ένα ακόμη χρονικό διάστημα οδικής μεταφοράς 29 ωρών.
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, ανακύπτει το ερώτημα αν το άρθρο 5, σημείο Α, παράγραφος 2, στοιχείο δ', περίπτωση ii, πρώτη παύλα, της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ έχει την έννοια ότι το προσωπικό στο οποίο ανατίθεται η μεταφορά οφείλει να καταχωρίσει στο σχέδιο δρομολογίου πότε τα μεταφερόμενα ζώα σιτίστηκαν και ποτίστηκαν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού και ότι προηγούμενη καταχώριση που πραγματοποιήθηκε με γραφομηχανή «κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τα ζώα σιτίζονται και ποτίζονται το βράδυ, το πρωί, το μεσημέρι, το βράδυ, το πρωί» δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ, αυτό δε έχει ως έννομη συνέπεια ότι οι μη υπάρχουσες καταχωρίσεις σχετικά με τις παρασχεθείσες φροντίδες έχουν ως αποτέλεσμα την απώλεια της αξιώσεως για επιστροφή κατά την εξαγωγή, καθόσον η απαιτούμενη απόδειξη δεν επιτυγχάνεται με άλλο τρόπο.

(¹) ΕΕ L 82, σ. 19.

(²) ΕΕ L 340, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg στις 19 Μαΐου 2006 — Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savati κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το Υπουργείο των Εξωτερικών

(Υπόθεση C-228/06)

(2006/C 190/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες και εκκαλούντες: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savati

Καθής και εφεσίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από το Υπουργείο των Εξωτερικών

Προσεπικληθέν: Bundesagentur für Arbeit

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Συμφωνίας συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας της 23ης Νοεμβρίου 1970 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών το γεγονός ότι Τούρκος υπήκοος, ο οποίος εργάζεται ως οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου ταξινομημένου στη Γερμανία εκτελώντας διασυνοριακές μεταφορές για λογαριασμό τουρκικής επιχειρήσεως, πρέπει να έχει θεώρηση Schengen δυνάμει των § 4, παράγραφος 1, § 6 του AnfenthG της 30ής Ιουλίου 2004 και του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 (²) προκειμένου να εισέλθει στο γερμανικό έδαφος, ενώ κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του πρόσθετου πρωτοκόλλου επιτρεπόταν η είσοδος του στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άνευ θεωρήσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι μνημονευόμενοι στο σημείο 1 Τούρκοι υπήκοοι δεν χρειάζονται θεώρηση εισόδου προκειμένου να εισέλθουν στη Γερμανία;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48.

(²) ΕΕ L 81, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 22 Μαΐου 2006 — Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH κατά Hauptzollamt Kiel

(Υπόθεση C-229/06)

(2006/C 190/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH

Καθού: Hauptzollamt Kiel

Προδικαστικά ερωτήματα

Κατατάσσονται αποφλοιωμένοι σπόροι κολοκύθας-λαχανικού που έχουν απολέσει τη βλαστική τους ικανότητα και προορίζονται για τη βιομηχανία αρτοποιίας στη διάκριση 1209 91 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (στο εξής: ΣΟ) ⁽¹⁾ ή στη διάκριση 1212 99 80 ΣΟ;

⁽¹⁾ Παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο - (ΕΕ L 256, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione στις 12 Ιανουαρίου 2006 — Militzer & Münch GmbH κατά Ministero delle Finanze

(Υπόθεση C-230/06)

(2006/C 190/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Militzer & Münch GmbH.

Ανααιρεσίβλητος: Ministero delle Finanze.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πρέπει το άρθρο 11α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2454/93 ⁽²⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προθεσμία των ένδεκα μηνών, η οποία τάσσεται στο τελωνείο αναχωρήσεως προκειμένου να ανακοινωθεί ότι δεν πραγματοποιήθηκε εκκαθάριση για εμπορεύματα υπό καθεστώς κοινοτικής διαμετακομίσεως, είναι εφαρμοστέα στην περίπτωση κατά την οποία η εκκαθάριση εκ μέρους του τελωνείου προορισμού πιστοποιείται από παραποιημένα παραστατικά, η πλαστότητα των οποίων δεν μπορεί να διαπιστωθεί ευχερώς·

β) μπορεί, προς το σκοπό της ερμηνείας της προαναφερθείσας διατάξεως, να γίνει επίκληση των αρχών τις οποίες έδωσαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου C-325/00 και 222/01·

γ) συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας η επίρριψη του συνόλου των συνεπειών μιας παράτυπης πράξεως κοινοτικής διαμετακομίσεως στον εκτελωνιστή, σε περίπτωση όπως η κρίνόμενη;

2) είναι εφαρμοστέα, σε περίπτωση ανάλογη με την περιγραφείσα ανωτέρω, η παράγραφος 2 του άρθρου 11α;

3) πρέπει το άρθρο 215, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 ⁽³⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση ανάλογη με την περιγραφείσα ανωτέρω υπ' αριθ. 1, το αρμόδιο τελωνείο πρέπει να καθοριστεί βάσει του κριτηρίου που θέτει το δεύτερο μέρος ή βάσει του κριτηρίου που θέτει το πρώτο μέρος της εν λόγω παραγράφου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 107, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 253, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Office national des pensions κατά Emilienne Jonkman

(Υπόθεση C-231/06)

(2006/C 190/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίον: Office national des pensions

Ανααιρεσίβλητος: Emilienne Jonkman

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Όσον αφορά τις εισφορές τακτοποίησης (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 2),

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978 ⁽¹⁾, επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει διατάξεις οι οποίες σκοπό έχουν να παράσχουν σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία αρχικά έτυχε δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο συνταξιοδοτικό καθεστώς το οποίο ισχύει για την έτερη κατηγορία προσώπων του άλλου φύλου, υπό τον όρο της αναδρομικής καταβολής εισφορών (εφάπαξ καταβολή πολύ υψηλού ποσού), των οποίων η υποχρέωση καταβολής έχει παραγραφεί για την δεύτερη κατηγορία προσώπων δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο εν λόγω κράτος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιβάλλει σε κράτος μέλος, εφόσον διαπιστωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι εθνικές διατάξεις του αντίκεινται στην εν λόγω οδηγία, την υποχρέωση να προσαρμόσει αναλόγως τη νομοθεσία του αμέσως και, οπωσδήποτε, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής της αξίωσης για καταβολή των εισφορών που πηγάζει από την εν λόγω νομοθεσία;

- 2) Όσον αφορά τους τόκους για καθυστερημένη καταβολή (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο):

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει ως σκοπό να παράσχει σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία έτυχε αρχικώς δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο σύστημα συντάξεων που ισχύει για την κατηγορία του άλλου φύλου, μέσω της καταβολής σημαντικών τόκων καθυστέρησης οι οποίοι, κατά την εφαρμοστέα στο εν λόγω κράτος μέλος νομοθεσία, έχουν παραγραφεί για τη δεύτερη κατηγορία;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ επιβάλλει σε κράτος μέλος να προσαρμόσει την αντικείμενη στην εν λόγω οδηγία νομοθεσία του αμέσως μόλις διαπιστωθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η εν λόγω σύγκρουση και, πάντως, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής που ισχύει για τους τόκους καθυστερημένης καταβολής οι οποίοι οφείλονται δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας;

(¹) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Office national des pensions κατά Hélène Vercheval

(Υπόθεση C-232/06)

(2006/C 190/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Office national des pensions

Αναιρεσίζουσα: Hélène Vercheval

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όσον αφορά τις εισφορές τακτοποίησης (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 2),

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978 (¹), επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει διατάξεις οι οποίες σκοπό έχουν να παράσχουν σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία αρχικά έτυχε δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο συνταξιοδοτικό καθεστώς το οποίο ισχύει για την έτερη κατηγορία προσώπων του άλλου φύλου, υπό τον όρο της αναδρομικής καταβολής εισφορών (εφάπαξ καταβολή πολύ υψηλού ποσού), των οποίων η υποχρέωση καταβολής έχει παραγραφεί για την δεύτερη κατηγορία προσώπων δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο εν λόγω κράτος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιβάλλει σε κράτος μέλος, εφόσον διαπιστωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι εθνικές διατάξεις του αντίκεινται στην εν λόγω οδηγία, την υποχρέωση να προσαρμόσει αναλόγως τη νομοθεσία του αμέσως και, οπωσδήποτε, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής της αξίωσης για καταβολή των εισφορών που πηγάζει από την εν λόγω νομοθεσία;

- 2) Όσον αφορά τους τόκους για καθυστερημένη καταβολή (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο):

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει ως σκοπό να παράσχει σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία έτυχε αρχικώς δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο σύστημα συντάξεων που ισχύει για την κατηγορία του άλλου φύλου, μέσω της καταβολής σημαντικών τόκων καθυστέρησης οι οποίοι, κατά την εφαρμοστέα στο εν λόγω κράτος μέλος νομοθεσία, έχουν παραγραφεί για τη δεύτερη κατηγορία;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ επιβάλλει σε κράτος μέλος να προσαρμόσει την αντικείμενη στην εν λόγω οδηγία νομοθεσία του αμέσως μόλις διαπιστωθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η εν λόγω σύγκρουση και, πάντως, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής που ισχύει για τους τόκους καθυστερημένης καταβολής οι οποίοι οφείλονται δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας;

(¹) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 22 Μαΐου 2006 — Noëlle Permesaen κατά Office national des pensions

(Υπόθεση C-233/06)

(2006/C 190/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Noëlle Permesaen

Αναερσείβλητο: Office national des pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Όσον αφορά τις εισφορές τακτοποίησης (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 2),

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978 ⁽¹⁾, επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει διατάξεις οι οποίες σκοπό έχουν να παράσχουν σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία αρχικά έτυχε δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο συνταξιοδοτικό καθεστώς το οποίο ισχύει για την έτερη κατηγορία προσώπων του άλλου φύλου, υπό τον όρο της αναδρομικής καταβολής εισφορών (εφάπαξ καταβολή πολύ υψηλού ποσού), των οποίων η υποχρέωση καταβολής έχει παραγραφεί για την δεύτερη κατηγορία προσώπων δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο εν λόγω κράτος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιβάλλει σε κράτος μέλος, εφόσον διαπιστωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι εθνικές διατάξεις του αντίκεινται στην εν λόγω οδηγία, την υποχρέωση να προσαρμόσει αναλόγως τη νομοθεσία του αμέσως και, οπωσδήποτε, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής της αξίωσης για καταβολή των εισφορών που πηγάζει από την εν λόγω νομοθεσία;

2) Όσον αφορά τους τόκους για καθυστερημένη καταβολή (άρθρο 4 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1997, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 16 ter, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο):

Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει ως σκοπό να παράσχει σε μία κατηγορία προσώπων ορισμένου φύλου, η οποία έτυχε αρχικώς δυσμενούς μεταχειρίσεως, τη δυνατότητα να υπαχθεί στο ευνοϊκότερο σύστημα συντάξεων που ισχύει για την κατηγορία του άλλου φύλου, μέσω της καταβολής σημαντικών τόκων καθυστέρησης οι οποίοι, κατά την εφαρμοστέα στο εν λόγω κράτος μέλος νομοθεσία, έχουν παραγραφεί για τη δεύτερη κατηγορία;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 79/7/ΕΟΚ επιβάλλει σε κράτος μέλος να προσαρμόσει την αντικείμενη στην εν λόγω οδηγία νομοθεσία του αμέσως

μόλις διαπιστωθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η εν λόγω σύγκρουση και, πάντως, πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής που ισχύει για τους τόκους καθυστερημένης καταβολής οι οποίοι οφείλονται δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-247/06)

(2006/C 190/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker, F. Simonetti)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, καθόσον χορηγήθηκε άδεια για την κατασκευή και την λειτουργία μονάδας καύσεως ξυλαερίου στις εγκαταστάσεις της Nivelsteiner Sandwerke und Sandsteinbrüche GmbH στο Herzogenrath χωρίς προηγούμενη εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, αριθ. 9, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον·

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της προσφυγής είναι η χορήγηση άδειας προς μια μονάδα καύσεως ξυλαερίου για την παραγωγή βιομηχανικής θερμότητας και ηλεκτρικού ρεύματος για την εξόρυξη άμμου και την κατεργασία της. Σύμφωνα με την αίτηση για τη χορήγηση της άδειας, χρησιμοποιούνταν μόνον απόβλητα ξυλείας τα οποία δεν αποτελούσαν επικίνδυνα απόβλητα. Εντούτοις, κατόπιν καταρτίσεως βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του πιστοποιητικού περί εκτιμήσεως των επιπτώσεων του σχεδίου στο περιβάλλον, η αίτηση για τη χορήγηση άδειας τροποποιήθηκε: αφορούσε πλέον και την καύση αποβλήτων ξυλείας που κατατάσσονται στα επικίνδυνα απόβλητα. Η άδεια κατασκευής και λειτουργίας της μονάδας χορηγήθηκε

στις 7 Νοεμβρίου 2002 χωρίς να έχει προηγηθεί, βάσει της τροποποιηθείσας αιτήσεως, νέα προκαταρκτική ή κύρια εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Ως εκ τούτου οι ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν εξετάστηκαν επαρκώς στη συγκεκριμένη περίπτωση: Η Επιτροπή δεν έχει λάβει την πληροφορία ότι εξετάστηκαν και οι επιπτώσεις της καύσεως επικινδυνών αποβλήτων. Κατόπιν της τροποποίησης της αιτήσεως για τη χορήγηση της άδειας, η καθής όφειλε να είχε διεξαγάγει εκ νέου ολόκληρη τη διαδικασία συμμετοχής του κοινού, πράγμα το οποίο επίσης παρέλειψε.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά τον τρόπο αυτόν παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, αριθ. 9, της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Είναι αβάσιμο το επιχείρημα της καθής ότι, βάσει του ισχύοντος κειμένου της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η εν λόγω εκτίμηση δεν επιβάλλεται ούτε και ως προς την καύση επικινδυνών αποβλήτων, διότι στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τον κύριο σκοπό λειτουργίας της μονάδας, πραγματοποιούνται εργασίες όχι διαθέσεως, αλλά αξιοποίησης αποβλήτων. Μολονότι στο παράρτημα I του νυν ισχύοντος κειμένου της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων διατηρήθηκε μόνον ο όρος «διάθεση», θα αντέβαινε προς τον ουσιαστικό σκοπό της οδηγίας να αποκλειστούν από την συστηματική εξέταση σχέδια που έχουν προφανώς σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Πράγματι, οι εργασίες αξιοποίησης των αποβλήτων δεν συνεπάγονται απαραίτητως λιγότερους κινδύνους για το περιβάλλον απ' ό,τι οι εργασίες διαθέσεως αυτών: όπως διαπιστώνεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις εξαρτώνται από τη συγκεκριμένη μορφή επεξεργασίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στον όρο «διάθεση αποβλήτων» του παραρτήματος I, αριθ. 9, της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εμπίπτουν τόσο η αξιοποίηση όσο και η διάθεση των αποβλήτων. Η αντίθετη άποψη της καθής θα οδηγούσε σε σημαντική οπισθοδρόμηση σε σχέση με το προηγούμενο νομικό καθεστώς, διότι οι εγκαταστάσεις αξιοποίησης αποβλήτων θα αποκλείονταν εντελώς από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

(¹) ΕΕ L 175, σ. 40

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-264/06)

(2006/C 190/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Maidani και R. Vidal Puig)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μη επιβάλλοντας κυρώσεις για τις παραβάσεις του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004 (¹), παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού·
- Να καταδικάσει Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ορίζει: «Οι κυρώσεις που προβλέπουν τα κράτη μέλη για τις παραβάσεις του παρόντος κανονισμού πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές». Το άρθρο 19 προβλέπει ότι ο κανονισμός αυτός τίθεται σε ισχύ στις 17 Φεβρουαρίου 2005. Σύμφωνα με πληροφορίες της Επιτροπής, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν έχει ακόμη εκπληρώσει την υποχρέωση θεσπίσεως κυρώσεων για την παράβαση του κανονισμού αυτού που να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Απριλίου 2006 η Degussa AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 17 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση T-279/02, Degussa AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-266/06 P)

(2006/C 190/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Degussa AG (εκπρόσωποι: R. Bechtold, M. Karl, C. Steinle, δικηγόροι)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 5ης Απριλίου 2006 (Υπόθεση T-279/02) (¹) καθόσον η εν λόγω απόφαση θίγει έννομα συμφέροντά της·

2. να κρίνει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 2002 (Υπόθεση C.37.519 — Μεθιονίνη), καθόσον αυτή αφορά την αναιρεσίευσα,

επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην αναιρεσίευσα με το άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής·

3. επικουρικώς εν σχέσει προς το υπ' αριθ. 2 αίτημα, να αναπεμφθεί στο Πρωτοδικείο η υπόθεση προκειμένου αυτή να κριθεί με βάση τις νομικές εκτιμήσεις τις περιεχόμενες στην απόφαση του Δικαστηρίου·
4. σε κάθε περίπτωση, να καταδικαστεί η Επιτροπή στα ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου έξοδα της αναιρεσίευσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίευσα προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως:

- Πρώτον, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την αρχή της απαγορεύσεως των μη επακριβώς προσδιοριζομένων ποινών (*nulla poena sine lege certa*) και –συνεπώς– κακώς δεν δέχθηκε το παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.
- Δεύτερον, το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση της διάρκειας της παράβασης παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας (*in dubio pro reo*) και προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα για μια έντιμη δίκη.
- Τρίτον, το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, εκφραζόμενη ως αρχής της ανάλογης προς την παράβαση ποινής, καθορίζοντας σε 30 εκατομμύρια ευρώ το αρχικό ποσό του προστίμου παρά το γεγονός ότι ουδολώς υπήρχαν επιπτώσεις της παραβάσεως επί της τιμής της μεθιονίνης. Επίσης, το Πρωτοδικείο, λόγω αντιφάσεων του σκεπτικού του δεν ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή του να αιτιολογεί τις αποφάσεις του.
- Τέταρτον, το Πρωτοδικείο δεν περιόρισε την αύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, το οποίο πρέπει να εξασφαλίζει ένα επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα, αναλόγως της διαφοράς μεγεθών μεταξύ της αναιρεσίευσας και της Aventis, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτό την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

(¹) ΕΕ C 131, σ. 37.

Προσφυγή της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Centre de traduction des organes de l'Union européenne (CDT)

(Υπόθεση C-269/06)

(2006/C 190/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-F. Pasquier και D. Martin)

Καθού: Centre de traduction des organes de l'Union européenne (CDT)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του CDT περί μη καταβολής της εργοδοτικής εισφοράς στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα.
- να καταδικάσει το CDT στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 83α, παράγραφος 2, του νέου κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων «οι Υπηρεσίες οι οποίες δεν επιδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταβάλλουν, στον εν λόγω προϋπολογισμό, το πλήρες ποσό των εισφορών που είναι αναγκαίες για τη χρηματοδότηση του συστήματος [συνταξιοδοτήσεως]».

Βάσει αυτού, η Επιτροπή ζήτησε από το CDT να καταβάλει στον προϋπολογισμό τα ποσά που αναλογούν στην εργοδοτική εισφορά για το 2005 και τα επόμενα έτη.

Ωστόσο, το CDT αρνήθηκε αμφισβητώντας ότι είναι αυτοχρηματοδοτούμενη υπηρεσία. Το CDT ισχυρίζεται ότι πρέπει να θεωρηθεί ως επιδοτούμενη υπηρεσία. Πάντως, κατά την Επιτροπή, δεν αμφισβητείται ότι, από το 1998, το CDT δεν έχει λάβει από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης καμία επιδότηση λειτουργίας, αλλά μόνον αμοιβή που αντιστοιχεί στις σχετικές με τη διοργανική συνεργασία σε θέματα μετάφρασης υπηρεσίες της.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Εκλογή προέδρου τριμελούς τμήματος

(2006/C 190/23)

Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο εξέλεξε στις 5 Ιουλίου 2007 τον δικαστή J. D. Cooke ως πρόεδρο ενός τριμελούς τμήματος για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 31 Αυγούστου 2007.

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2006/C 190/24)

Στις 5 Ιουλίου 2006 το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συστήσει πέντε πενταμελή και πέντε τριμελή τμήματα για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 31 Αυγούστου 2007 και να τοποθετήσει σ' αυτά τους εξής δικαστές:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

B. Vesterdorf, Πρόεδρος, J. D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές

Πρώτο τριμελές τμήμα:

J. D. Cooke, πρόεδρος τμήματος, R. García-Valdecasas, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

J. Pirrung, πρόεδρος τμήματος, A. W. H. Meij, N. Forwood, I. Pelikánová και Σ. Παπασάββας, δικαστές

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

J. Pirrung, πρόεδρος τμήματος

α) A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές

β) N. Forwood και Σ. Παπασάββας, δικαστές

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

M. Jaeger, πρόεδρος τμήματος, V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona και O. Czúcz, δικαστές

Τρίτο τριμελές τμήμα:

M. Jaeger, πρόεδρος τμήματος

α) V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές

β) J. Azizi και E. Cremona, δικαστές

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος, P. Lindh, I. Wiszniewska-Białicka, V. Vadapalas και E. Moavero Milanesi, δικαστές

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος

α) P. Lindh και V. Vadapalas, δικαστές

β) I. Wiszniewska-Białicka και E. Moavero Milanesi, δικαστές

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby και K. Jürimäe, δικαστές

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος

α) M. E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές

β) F. Dehousse και D. Šváby, juges.

Στο πρώτο τριμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν σ' αυτό μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος για να συμπληρώσουν την τριμελή σύνθεση θα ορίζονται με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων. Στο δεύτερο μέχρι και το πέμπτο τριμελές τμήμα, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση είτε με τους δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο α) ανωτέρω είτε με τους δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο β) ανωτέρω, ανάλογα με τη σύνθεση στην οποία ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων.

Για τις υποθέσεις στις οποίες η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε και η προφορική διαδικασία διεξήχθη ή καθορίστηκε πριν από την 1η Οκτωβρίου 2006, το πρώτο τριμελές τμήμα εξακολουθεί να συνεδριάζει με την προηγούμενη σύνθεσή του για την προφορική διαδικασία, για τη διάσκεψη και για την έκδοση της αποφάσεως.

Σύνθεση του τμήματος μείζονος συνθέσεως

Το Πρωτοδικείο αποφάσισε στις 5 Ιουλίου 2006 ότι, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 31 Αυγούστου 2007, οι δεκατρείς δικαστές από τους οποίους απαρτίζεται το τμήμα μείζονος συνθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας είναι ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, οι πρόεδροι του δευτέρου, του τρίτου, του τετάρτου και του πέμπτου πενταμελούς τμήματος, οι δικαστές του πενταμελούς τμήματος που θα επρόκειτο να εκδικάσουν την οικεία υπόθεση αν αυτή είχε ανατεθεί σε πενταμελές τμήμα, καθώς και άλλοι δικαστές μέχρι συμπληρώσεως του αναγκαίου αριθμού μελών του τμήματος μείζονος συνθέσεως, τους οποίους ορίζει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μεταξύ των δικαστών καθενός από τα άλλα τμήματα με τη σειρά την οποία έχουν οι δικαστές αυτοί στα τμήματά τους σύμφωνα με την αρχαιότητα στην υπηρεσία κατά το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, με βάση μια σειρά που ακολουθείται κατά την τριετή περίοδο για την οποία εκλέγονται οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων.

Σύνθεση της ολομελείας

Σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο αποφάσισε στις 5 Ιουλίου 2006 ότι, στην περίπτωση στην οποία, λόγω του ορισμού γενικού εισαγγελέα δυνάμει του άρθρου 17 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο αριθμός των δικαστών της ολομελείας είναι ζυγός, η προκαθορισμένη σειρά, που ακολουθείται κατά την τριετή περίοδο για την οποία εκλέγονται οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων, με την οποία ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ορίζει τον δικαστή που δεν θα μετάσχει στην εκδίκαση της υποθέσεως είναι η αντίστροφη σειρά αρχαιότητας στην υπηρεσία που έχουν οι δικαστές σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας, εκτός αν ο δικαστής που ορίζεται με τον τρόπο αυτό είναι ο εισηγητής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση ορίζεται αντ' αυτού ο αμέσως προηγούμενος στη σειρά αυτή.

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου κατά την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων

Στις 5 Ιουλίου 2006 το Πρωτοδικείο αποφάσισε σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας να ορίσει τον δικαστή Μ. Βηλαρά ως αναπληρωτή του Προέδρου του Πρωτοδικείου σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του για την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 31 Αυγούστου 2007.

Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

Στις 5 Ιουλίου 2006 το Πρωτοδικείο καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 31 Αυγούστου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1. Οι υποθέσεις ανατίθενται στα τριμελή τμήματα ήδη από την κατάθεση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου και με την επιφύλαξη της μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας.
2. Οι υποθέσεις κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων με βάση τρεις διαφορετικές σειρές σε συνάρτηση με τη σειρά πρωτοκολλησέως τους στη Γραμματεία:
 - για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας·
 - για τις υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και αναφέρονται στο άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας·
 - για όλες τις άλλες υποθέσεις.

Στο πλαίσιο καθεμιάς από τις σειρές αυτές, το πρώτο τμήμα δεν θα λαμβάνεται υπόψη κάθε πέμπτη φορά που έρχεται η σειρά του.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μπορεί να παρεκκλίνει από τις ως άνω σειρές προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή για να εξασφαλίσει την ισόρροπη κατανομή του όγκου εργασίας.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006 — UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-613/97) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ταχυδρομικός τομέας — Δημόσια επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος — Υλικοτεχνική και εμπορική υποστήριξη παρεχόμενη σε θυγατρική εταιρία που δεν δραστηριοποιείται σε τομέα όπου δεν υφίσταται ανταγωνισμός — Αίτηση αναίρεσέως — Αναπομπή από το Δικαστήριο)

(2006/C 190/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Γαλλία), DHL International SA (Roissy-en-France), Federal express international (Γαλλία) SNC (Gennevilliers, Γαλλία) και CRIE SA (Asnières, Γαλλία) (εκπρόσωποι: É. Morgan de Rivery και J. Derenne, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και Δ. Τριανταφύλλου)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, R. Abraham και F. Million), Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: V. Bouaziz Torron και D. Berlin, δικηγόροι) και La Poste (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: H. Lehman, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 98/365/EK της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται ότι χορήγησε η Γαλλία στην SFMI-Chronopost (ΕΕ 1998, L 164, σ. 37)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 98/365/EK της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται ότι χορήγησε η Γαλλία στην SFMI-Chronopost, καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι ούτε η υλικοτεχνική και εμπορική υποστήριξη που παρέσχε η La Poste προς τη θυγατρική της SFMI-Chronopost ούτε η μεταβίβαση της Postalex συνιστούν κρατικές ενισχύσεις υπέρ της SFMI-Chronopost.

- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το 75 % των εξόδων των προσφευγουσών, με την εξαίρεση αυτών που προκλήθηκαν από τις παρεμβάσεις, για τις διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.
- 3) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα υπόλοιπα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία, η Chronopost SA και η La Poste φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ C 72 της 7.3.1998.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006 — Österreichische Postsparkasse και Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-213/01 και T-214/01) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Κανονισμός 17 — Κανονισμός (ΕΚ) 2842/98 — Απόφαση 2001/462/ΕΚ/ΕΚΑΧ — Σύμβουλος ακροάσεων — Πράξη παράγουσα έννομα αποτελέσματα — Παραδεκτό — Έννομο συμφέρον — Ιδιότητα του αιτούντος ή του καταγγέλλοντος — Τελικός πελάτης ο οποίος είναι ο αγοραστής των αγαθών ή των υπηρεσιών — Πρόσβαση στις ανακοινώσεις αιτιάσεων — Εμπιστευτικές πληροφορίες — Εύλογο συμφέρον)

(2006/C 190/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Österreichische Postsparkasse AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Klusmann, F. Wiemer και A. Reidlinger, στη συνέχεια H.-J. Niemeyer, δικηγόροι) και Bank für Arbeit und Wirtschaft AG (Βιέννη) (εκπρόσωπος: H.-J. Niemeyer, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Rating)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση των αποφάσεων του συμβούλου ακροάσεων της 9ης Αυγούστου 2001 και της 25ης Ιουλίου 2001, αντιστοίχως, να διαβιβάζει σε ένα αυστριακό πολιτικό κόμμα (το Freiheitliche Partei Österreichs) τα μη εμπιστευτικά κείμενα των ανακοινώσεων

αιτιάσεων σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ όσον αφορά τον προσδιορισμό των παρακρατουμένων από τις τράπεζες προμηθειών (COMP/36.571 — Αυστριακές τράπεζες)

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων που αφορούν την κύρια διαδικασία και το σύνολο των εξόδων που αφορούν τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δαπανών που αφορούν την κύρια διαδικασία.

(¹) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2006 — Girardot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-10/02) (¹)

(Δημόσια διοίκηση — Έκτακτος υπάλληλος — Παράνομη απόρριψη υποψηφιότητας — Ακύρωση — Αποκατάσταση της προ της παράνομης πράξεως καταστάσεως — Δίκαιη χρηματική αποζημίωση — Απώλεια της δυνατότητας καταλήψεως της προς πλήρωση θέσεως — Αξιολόγηση *ex aequo et bono*)

(2006/C 190/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Marie-Claude Girardot (L'Hay-les-Roses, Γαλλία) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst και É. Schietere de Lophem, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios και E. Τσερέπα-Lacombe, και στη συνέχεια, F. Clotuche-Duvieusart και E. Τσερέπα-Lacombe)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Καθορισμός του ποσού της δίκαιης χρηματικής αποζημιώσεως που οφείλει η Επιτροπή στη Marie-Claude Girardot δυνάμει της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 2004, T-10/02, Girardot κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 2004, σ. I-A-109 και II-483)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Το ποσό της χρηματικής αποζημιώσεως που οφείλει η Επιτροπή στη Marie-Claude Girardot, δυνάμει της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 2004, T-10/02, Girardot κατά Επιτροπής, ορίζεται σε 92 785 ευρώ, πλέον τόκων υπολογιζομένων από τις 6 Σεπτεμβρίου 2004, βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδότησεως προσαυξημένο κατά δύο μονάδες.

2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιουνίου 2006 — Danzer κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-47/02) (¹)

(Δίκαιο των εταιριών — Οδηγίες 68/151/ΕΟΚ και 78/660/ΕΟΚ — Δημοσιότητα των ετήσιων λογαριασμών — Προστασία του επαγγελματικού απορρήτου — Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων — Νομική βάση — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο)

(2006/C 190/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγοντες-προσφεύγοντες: Manfred Danzer και Hannelore Danzer (Linz, Αυστρία) (εκπρόσωποι: αρχικώς από J. Hintermayr, M. Krüger, F. Haunschmidt, G. Minichmayr και P. Burgstaller, και στη συνέχεια από J. Hintermayr, F. Haunschmidt, G. Minichmayr, P. Burgstaller, G. Tusek, T. Riedler και C. Hadeyer, δικηγόροι)

Εναγόμενο-καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Giorgi Fort και M. Bauer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αγωγή αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 288 ΕΚ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες-προσφεύγοντες εξαιτίας της υποχρεώσεως δημοσιεύσεως ορισμένων πληροφοριών στους ετήσιους λογαριασμούς των εταιριών των οποίων είναι διαχειριστές, υποχρέωση η οποία απορρέει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ (ακολουθώς άρθρο

58, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και νυν άρθρου 48, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/ 001, σ. 80), και το άρθρο 47 της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζομένης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ', της Συνθήκης ΕΟΚ (ακολουθώς άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ και νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ), περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/ 002, σ. 17), και, αφετέρου, προσφυγή με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας των προπαρατεθεισών διατάξεων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Οι ενάγοντες φέρουν τα έξοδά τους καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Inex κατά ΓΕΕΑ-Wiseman (Παράσταση δέρματος αγελάδας)

(Υπόθεση T-153/03) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος συνισταμένου στην ασπρόμαυρη παράσταση δέρματος αγελάδας — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα αποτελούμενο εν μέρει από την ασπρόμαυρη παράσταση δέρματος αγελάδας — Διακριτικός χαρακτήρας του στοιχείου ενός σήματος — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2006/C 190/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inex SA (Bavegem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: T. van Innis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς U. Pfléghar και G. Schneider, στη συνέχεια G. Schneider και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Robert Wiseman & Sons Ltd (Γλασκώβη, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: A. Roughton, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 4ης Φεβρουαρίου 2003 (υπόθεση R 106/2001-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Inex SA και της Robert Wiseman & Sons Ltd

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 171 της 19.7.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2006 — Pérez-Díaz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/03) (¹)

(Υπάλληλοι — Ακύρωση της αποφάσεως περί αρνήσεως εγγραφής υποψηφίου σε πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων — Νέα προφορική δοκιμασία του ενδιαφερομένου διεξαχθείσα προς εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως — Δεύτερη άρνηση εγγραφής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2006/C 190/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Orlando Pérez-Díaz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος]

Καθής-εναγομένης: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: F. Clutche-Duvieusart και E. Τσερέπα-Lacombe]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής επιλογής COM/R/A/01/1999 να μην εγγράψει τον προσφεύγοντα στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων έπειτα από τη νέα προφορική δοκιμασία που διεξήχθη κατ' εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, T-102/01, Pérez-Díaz κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 2002, σ. I-A-165 και II-871) και, αφετέρου, αγωγή για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι προκύπτει από τον παράνομο χαρακτήρα της αρνήσεως εγγραφής

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της επιτροπής επιλογής, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 2003, να μην τον εγγράψει στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων της διαδικασίας επιλογής COM/R/A/01/1999.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά
3. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 171 της 19.7.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Atlantean κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-192/03) (¹)

(Αλιεία — Πολυετή προγράμματα προσανατολισμού — Αίτηση για αύξηση των στόχων, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας — Απόφαση 97/413/EK — Άρνηση της Επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αρμοδιότητα της Επιτροπής)

(2006/C 190/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Atlantean Ltd (Killybegs, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: αρχικώς οι G. Hogan, SC, E. Regan, SC, και A. Hussey, solicitor, και εν συνεχεία οι G. Hogan, SC, E. Regan, SC, και M. Fraser, solicitor)

Καθής: Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και B. Doherty)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan και C. O'Toole, επικουρούμενοι από τον D. Conlan Smyth, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα για ακύρωση της αποφάσεως 2003/245/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (EE L 90, σ. 48) κατά το μέτρο που δεν γίνεται δεκτή η αίτηση για αύξηση της χωρητικότητας του σκάφους Atlantean.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2003/245/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων, κατά το μέτρο που έχει εφαρμογή στο σκάφος *Atlantean* της προσφεύγουσας.
2. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά της προσφεύγουσας.
3. Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 184 της 2.8.2003

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 — Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/03 έως T-240/03) (¹)

(Αλιεία — Πολυετή προγράμματα προσανατολισμού — Αιτήσεις αυξήσεως των στόχων βελτιώσεως της ασφάλειας — Απόφαση 97/413/EK — Άρνηση της Επιτροπής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αρμοδιότητα της Επιτροπής)

(2006/C 190/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Cathal Boyle (Killybegs, Ιρλανδία) και οι λοιποί 22 προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα στην απόφαση (εκπρόσωποι: P. Gallagher, SC, A. Collins, SC, και D. Barry, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και B. Doherty)

Παραμβαίνουσα υπέρ των προσφευγόντων: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan και C. O'Toole, επικουρούμενοι D. Conlan Smyth, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/245/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των δώδεκα μέτρων (EE L 90, σ. 48), στον βαθμό που απορρίπτει τις αιτήσεις αυξήσεως της αλιευτικής ικανότητας των σκαφών των προσφευγόντων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές των *Thomas Faherty* (T 224/03), *Ocean Trawlers Ltd* (T 226/03), *Larry Murphy* (T 236/03) και *O'Neill Fishing Co. Ltd* (T 239/03).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2003/245/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των δώδεκα μέτρων, ως προς το μέρος της που έχει εφαρμογή στα σκάφη των λοιπών προσφευγόντων.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα των προσφευγόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.
- 4) Οι προσφεύγοντες που αναφέρονται στο σημείο 1 φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 5) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 239 της 4.10.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2006 — Bachotet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-400/03) (¹)

(Υπάλληλοι — Ακύρωση της αποφάσεως περί αρνήσεως εγγραφής υποψηφίας σε πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων — Νέα προφορική δοκιμασία της ενδιαφερομένης διεξαχθείσα προς εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως — Δεύτερη άρνηση εγγραφής — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2006/C 190/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sophie Bachotet (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και L. Lozano Palacios]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της επιτροπής επιλογής COM/R/A/01/1999 να μην εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων εκτάκτων υπαλλήλων έπειτα από τη νέα προφορική δοκιμασία που διεξαχθηκε κατ' εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, T-182/01, *Bachotet* κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της επιτροπής επιλογής, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 2003, να μην την εγγράψει στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων της διαδικασίας επιλογής COM/R/A/01/1999.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 35 της 7.2.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2006 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-251/04) (¹)

(ΕΓΤΠΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δημόσια αποθεματοποίηση ρυζιού — Ανωτέρα βία — Μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα σπωροκηπευτικά — Ενίσχυση στους απόρους — Πρόγραμμα αναδιρθρώσεως στον τομέα των σπωροκηπευτικών — Κατ' αποκοπήν διορθώσεις — Εικοσιτετράμηνη προθεσμία)

(2006/C 190/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος και Ι. Χαλκιάς)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande, επικουρούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/457/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (EE L 202, σ. 35), κατά το μέτρο που αποκλείει ορισμένες δαπάνες που πραγματοποίησε η Ελληνική Δημοκρατία στους τομείς των σπωροκηπευτικών και της δημόσιας αποθεματοποίησης

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 217 της 28.8.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2006 — Carrs Paper κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-123/02) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Διαδικασία εκκαθαρίσεως της προσφεύγουσας — Έννομο συμφέρον — Κατάργηση της δίκης)

(2006/C 190/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carrs Paper Ltd (Shirley, Ηνωμένο Βασίλειο) (Εκπρόσωποι: J. Grayston και A. Bywater, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωποι: W. Mölls και A. Whelan, επικουρούμενοι από τους M. van der Woude και V. Landes, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα για ακύρωση της αποφάσεως 2004/337/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/36.212 — Αυτογραφικό χαρτί) (EE 2004, L 115, σ. 1) ή, επικουρικός, για μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 169 της 13.7.2002

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουνίου 2006 —
Achaiber Sing κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-4/04) ⁽¹⁾

(«Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Υγιειονομία — Προϋποθέσεις για την εισαγωγή πτηνών — Συμφωνία για την εφαρμογή υγιειονομικών και φυτοϋγιειονομικών μέτρων — Αποκατάσταση των ζημιών — Εν μέρει απαράδεκτη — Αγωγή προδήλως στερουμένη κάθε νομικού ερείσματος»)

(2006/C 190/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ενάγων: R.K. Achaiber Sing (Leiden, Κάτω-Χώρες) (Εκπρόσωποι: J. Wilgers και J. van Duin, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωποι: P. Kuijper, T. van Rijn και M. van Heezik)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη ο ενάγων λόγω της εφαρμογής της αποφάσεως 2000/666/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2000, για καθορισμό των υγιειονομικών όρων και των όρων κτηνιατρικής πιστοποίησης για εισαγωγή πτηνών άλλων πλιν των πουλερικών και για καθορισμό των συνθηκών της περιόδου απομόνωσης (καραντίνας) (ΕΕ L 278, σ. 26)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Καταδικάζει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των συναφών με την ένσταση απαραδέκτου δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2006 — Falcon
Sporting Goods κατά ΓΕΕΑ (BIN LADIN)

(Υπόθεση T-487/04) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως»)

(2006/C 190/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Falcon Sporting Goods AG (Zug, Ελβετία) (Εκπρόσωπος: J. Weigell, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκήθισα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Σεπτεμβρίου 2004 (υπόθεση R 176//2004-2), σχετικά με την άρνηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «BIN LADIN»

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2006 — Falcon
Sporting Goods κατά ΓΕΕΑ (BIN LADIN)

(Υπόθεση T-488/04) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως»)

(2006/C 190/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Falcon Sporting Goods AG (Zug, Ελβετία) (Εκπρόσωπος: J. Weigell, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Σεπτεμβρίου 2004 (υπόθεση R 177//2004-2), σχετικά με την άρνηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «BIN LADIN»

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Νικόλαος Θεοφιλόπουλος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-91/06)

(2006/C 190/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Νικόλαος Θεοφιλόπουλος (Αθήνα, Ελλάδα)
(Εκπρόσωπος: Π. Μηλιαράκης, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να καταδικαστεί η Επιτροπή να του επιστρέψει τα σώματα των υπ' αριθμ. 819828/6.12.1995, 819837/6.12.1995, 819838/6.12.1995, 822611/22.12.1995 και 830671/17.3.1996 εγγυητικών επιστολών του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ),
- Να του καταβάλει, ως θετική ζημία που έχει προκύψει μέχρι την 15η Φεβρουαρίου 2006, 202 697,72 EUR ή, επικουρικός, 199 219,69 EUR,
- Να του καταβάλει ως ηθική βλάβη το ποσό των 100 000 EUR,
- Να καταδικαστεί η Επιτροπή σε δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο ενάγων εκθέτει ότι, κατόπιν δικής του εγγυήσεως, εκδόθηκαν από το ΤΣΜΕΔΕ οι επίδικες πέντε εγγυητικές επιστολές, υπέρ των εταιριών «IMPETUS ΕΠΕ» και «IMPETUS ΑΕΒΕ», των οποίων είναι πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, οι εγγυητικές αυτές επιστολές κατατέθηκαν από τις ως άνω εταιρίες στην Επιτροπή στα πλαίσια συμβάσεων, που οι τελευταίες είχαν συνάψει με αυτή. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, παράνομα και υπαίτια, αρνήθηκε την επιστροφή των εγγυητικών αυτών επιστολών, παρότι δεν υπήρχε κανένας λόγος για να συνεχίσει να τις παρακρατεί. Θεωρεί ότι η παράνομη και υπαίτια αυτή συμπεριφορά των οργάνων της Επιτροπής θεμελιώνει την παρούσα αγωγή, καθόσον καλείται ο ίδιος να καταβάλει στο ΤΣΜΕΔΕ τα ποσά για τα οποία εκδόθηκαν οι εν λόγω επιστολές.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2006 — «INET HELLAS — ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Ε.Π.Ε.» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-107/06)

(2006/C 190/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: «INET HELLAS — ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Ε.Π.Ε.» (Αθήνα, Ελλάδα) (Εκπρόσωπος: Β. Χατζόπουλος, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί η με αριθμό πρωτοκόλλου INFSO/A3/VS D(2006) 703641/31/1/2006 πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- Να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη διότι εσφαλμένως υπολαμβάνει ότι η καταχώριση της ονομασίας co.eu στο Διαδίκτυο απαγορεύεται από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου. Στην πραγματικότητα, όμως, καμία κοινοτική διάταξη δεν προβλέπει απαγόρευση καταχωρίσεως της ονομασίας co.eu. Αντιθέτως, ο κανονισμός 40/94 επιβάλλει την καταχώρισή της.

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2006 — SANOFI AVENTIS κατά ΓΕΕΑ — G. D. SEARLE («ATURION»)

(Υπόθεση T-146/06)

(2006/C 190/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SANOFI AVENTIS, S.A. (Παρίσι) (Εκπρόσωποι: E. Armijo Chavarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου: G. D. SEARLE LLC

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Φεβρουαρίου 2006 που εκδόθηκε στην υπόθεση R 227/2005-1.
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: G. D. SEARLE LLC.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα ATURION για προϊόντα της κλάσεως 5 — αίτηση αριθ. 1.662.311

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

σήμα ή σημείο του οποίου έγινε επίκληση κατά τη διαδικασία ανακοπής: εθνικό λεκτικό σήμα URION για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, δεδομένου ότι τα εν λόγω σήματα μπορούν να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως στο εμπόριο.

Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2006 — Marie Claire/ΓΕΕΑ — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Υπόθεση T-148/06)

(2006/C 190/42)

Γλώσσα συντάξεως του δικογράφου: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marie Claire, S.A. (Castellón, Ισπανία) (εκπρόσωποι: Mª T. Fernández Mateos και Mª T. Marín Bataller, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marie Claire Album SA

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί η απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών, της 6ης Μαρτίου 2006, επί της υποθέσεως R-530/2004-2.
- Να αναγνωριστεί κατά συνέπεια ότι το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα και ότι, επομένως, οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση.
- Να αναγνωριστεί ότι το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, το υπ' αριθμόν 77.834 «MARIE CLAIRE», δεν αντλεί αθέμιτο όφελος ούτε προσβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα και τη φήμη του προγενέστερου σήματος του ανακόπτοντος χωρίς νόμιμη αιτία.
- Να αναγνωριστεί ότι δεν έχουν εφαρμογή στο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση οι περιπτώσεις απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, όπως έκριναν τόσο το τμήμα ανακοπών όσο και το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις αντίστοιχες αποφάσεις τους.
- Να γίνει δεκτή η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 77.834 «MARIE CLAIRE» για «μαγιώ, λευκά είδη και εσώρουχα», στην κλάση 25 της διεθνούς ταξινόμησης, υπέρ της αιτούσας.
- Να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα το ΓΕΕΑ και κάθε ενδεχόμενος παρεμβαίνων υπέρ αυτού στη δίκη.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αιτούσα.

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα «MARIE CLAIRE» για προϊόντα της κλάσεως 25 — αίτηση 77 834.

Δικαιούχος του σήματος ή σημείου του οποίου γίνεται επίκληση κατά τη διαδικασία ανακοπής: Marie Claire Album SA.

Σήμα ή σημείο του οποίου γίνεται επίκληση κατά τη διαδικασία ανακοπής: Εθνικά και διεθνή λεκτικά και εικονιστικά σήματα «MARIE CLAIRE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 3, 14, 16, 18, 20-22, 24-28, 41 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και δέχεται την ανακοπή.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή των Tomra Systems κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2006

(Υπόθεση T-155/06)

(2006/C 190/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Tomra Systems ASA (Asker, Νορβηγία), Tomra Europe AS (Asker, Νορβηγία), Tomra Systems BV (Apeldoorn, Κάτω Χώρες), Tomra Systems GmbH (Hilden, Γερμανία), Tomra Butikksystemer AS (Asker, Νορβηγία), Tomra Systems AB (Sollentuna, Σουηδία), Tomra Leergutssysteme GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Ryan, Solicitor, J. Midthjell, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το σύνολο της από 29 Μαρτίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής COMP/E-1/38.113 — Prokent/Tomra· και
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες για να καταβάλουν τραπεζική εγγύηση προκειμένου να καλύψουν την υποχρέωσή τους να πληρώσουν το πρόστιμο.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικώς το ποσόν του επιβληθέντος με το άρθρο 2 της προαναφερθείσας αποφάσεως προστίμου· και
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες για να καταβάλουν τραπεζική εγγύηση προκειμένου να καλύψουν την υποχρέωσή τους να πληρώσουν το πρόστιμο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες αποτελούν μέρος του ομίλου Tomra, που ασκεί δραστηριότητες στον τομέα συλλογής των χρησιμοποιημένων συσκευασιών ποτών, κυρίως μέσω της προμηθείας μηχανημάτων

αυτόματης περισυλλογής συσκευασιών ποτών (RVMs) και συναφών προϊόντων και υπηρεσιών.

Το 2001, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία περί καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους των προσφευγουσών που εμποδίζει την πρόσβαση του καταγγέλοντος στην αγορά.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες παραβίασαν το άρθρο 82 ΕΚ και το άρθρο 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, κατά την χρονική περίοδο 1998-2002, θεσπίζοντας στρατηγική αποκλεισμού στις εγχώριες αγορές μηχανημάτων αυτόματης περισυλλογής συσκευασιών ποτών στην Αυστρία, Γερμανία, Κάτω Χώρες, Νορβηγία και Σουηδία, στην οποία περιλαμβάνονταν συμφωνίες αποκλεισμού, ανάληψη εξατομικευμένων ποσοτικών υποχρεώσεων και εξατομικευμένα προγράμματα αναδρομικών εκπτώσεων. Η Επιτροπή επέβαλε στις προσφεύγουσες πρόστιμο 24 εκατομμυρίων ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή:

- χρησιμοποίησε προδήλως εσφαλμένα και αναξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξει ότι ο όμιλος καθόρισε στρατηγική αποκλεισμού του ανταγωνισμού και εφάρμοσε τη στρατηγική αυτή με 49 συμφωνίες με τους πελάτες της μεταξύ 1998 και 2002·
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς το ότι οι συμφωνίες μπορούσαν να αποκλείσουν τον ανταγωνισμό και δεν προέβαλε αιτιολογία συναφώς, και ως προς το ότι οι εν λόγω συμφωνίες απέκλεισαν πράγματι τον ανταγωνισμό·
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι συμφωνίες αποκλεισμού, η ανάληψη εξατομικευμένων ποσοτικών υποχρεώσεων και οι εξατομικευμένες αναδρομικές εκπτώσεις είναι *per se* παράνομες σύμφωνα με το άρθρο 82 ΕΚ·
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι η μη δεσμευτική ανάληψη ποσοτικής υποχρεώσεως μπορεί να παραβιάσει το άρθρο 82 ΕΚ· και
- προσέβαλε τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, επιβάλλοντας πρόστιμο 24 εκατομμυρίων ευρώ στις προσφεύγουσες.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-157/06)

(2006/C 190/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση η οποία διαλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 2984 της 31ης Μαρτίου 2006, που έχει ως αντικείμενο το ΠΕΠ [Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα] Σικελίας — αίτηση πληρωμής αριθ. 2005 0601, με την οποία ζητείται «η τήρηση των όρων που διατυπώνονται στην επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003, σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεων», καθώς και όλες τις συναφείς πράξεις και τις πράξεις που προηγήθηκαν της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EE C 262, της 23.10.04, σ. 55.

Προσφυγή της Adobe κατά ΓΕΕΑ (FLEX) που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 2006

(Υπόθεση T-158/06)

(2006/C 190/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adobe Systems Inc. (San Jose, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 11 Απριλίου 2006 το δεύτερο τμήμα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στην υπόθεση R 1430/2005-2, Adobe Systems Incorporated κατά ΓΕΕΑ (Flex), καθώς και με την απόφαση απορρίπτεται η προσφυγή για τα προϊόντα εκτός από «εξοπλισμό πληροφορικής· περιφερειακά υπολογιστών και συσκευές επεξεργασίας δεδομένων» στην κλάση 9 και για τις υπηρεσίες που προσδιορίζονται στην κλάση 42.
- Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «FLEX» για τα εμπορεύματα και υπηρεσίες που κατατάσσονται στις κλάσεις 9, 38 και 42 — αίτηση υπ' αριθ. 3795011

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου και παράλειψη λήψεως υπόψη των προγενεστέρων εθνικών καταχωρίσεων.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου — Estancia Piedra κατά ΓΕΕΑ — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Υπόθεση T-159/06)

(2006/C 190/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Estancia Piedra SL (Toro, Ισπανία) (Εκπρόσωπος: B. Cordery, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Franciscan Vineyards Inc. (St. Helena, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 28ης Μαρτίου 2006 (Υπόθεση R 363/2005-2)·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το εικονιστικό σήμα «ESTANCIA PIEDRA» για υπηρεσίες της κλάσεως 35 (συμβουλευτικές δραστηριότητες και πληροφορίες για λιανική πώληση μέσω παγκόσμιων ηλεκτρονικών δικτύων· εισαγωγές-εξαγωγές κρασιών) — Κοινοτικό σήμα με αριθμό 2127868

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Franciscan Vineyards Inc.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ESTANCIA» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 33 (Κρέατα, ψάρια, καφές, τσάι, οινόπνευματώδη ποτά ...)

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακύρωση του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Πρώτον, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που κρίθηκε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του «ESTANCIA PIEDRA». Δεύτερον, παράβαση των κανόνων διαδικασίας διότι το τμήμα προσφυγών δέχθηκε, κατά την προσφεύγουσα, άκυρη και εκπρόθεσμη εξουσιοδότηση της Franciscan Vineyards για τους εκπροσώπους της και παρέξτεται παρανόμως την προθεσμία της Franciscan Vineyards για την κατάθεση της εξουσιοδότησεως.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Estancia Piedra κατά HEA — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Υπόθεση T-160/06)

(2006/C 190/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Estancia Piedra SL (Toro, Ισπανία) (Εκπρόσωπος: B. Cordero, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Franciscan Vineyards Inc. (St. Helena, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 28ης Μαρτίου 2006 (Υπόθεση R 361/2005-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα κατά του οποίου υποβλήθηκε αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας: Το εικονιστικό σήμα «ESTANCIA PIEDRA» για τα προϊόντα της κλάσεως 33 (αλκοολούχα ποτά) — κοινοτικό σήμα αριθ. 1894831

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας: Franciscan Vineyards Inc.

Δικαίωμα σήματος της αιτούσας την κήρυξη της ακυρότητας: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ESTANCIA» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 33 (κρέας, ψάρι, καφές, τσάι, αλκοολούχα ποτά ...)

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Πρώτον, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον κρίθηκε ότι υφίστατο πιθανότητα συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος «ESTANCIA PIEDRA». Δεύτερον, παράβαση των διαδικαστικών απαιτήσεων, καθόσον το τμήμα προσφυγών δέχθηκε, κατά την προσφεύγουσα, μια ανίσχυρη εκπρόθεσμη υποβληθείσα από την Franciscan Vineyards εξουσιοδότηση των εκπροσώπων της και παρανόμως παρέτεινε την προθεσμία εντός της οποίας η Franciscan Vineyards όφειλε να υποβάλει την εξουσιοδότηση.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2006 — B.A.L.A. di Lanciotti V. & C. S.A.S. κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-163/06)

(2006/C 190/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: B.A.L.A. di Lanciotti V. & C. S.A.S κ.λπ. (Εκπρόσωποι: P. M. Tabellini, G. Celona, E. Bidoggia και E. M. Tabellini)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ως προς όλες τις προσφεύγουσες·
- επί της ουσίας, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο β', καθώς και τις αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 31 και 250 έως 252 του κανονισμού (ΕΚ) 553/2006 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2006, για επιβολή προσωρινού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, [προελεύσεως] Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, καθώς και οποιοδήποτε άλλο προγενέστερο ή συναφή κανόνα, καθό μέρος ορίζουν την έννοια «παιδικά υποδήματα» και αποκλείουν την επιβολή σε αυτά δασμών αντανάμπινγκ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες της παρούσας υποθέσεως κατασκευάζουν, αποκλειστικώς ή κατά το πλείστον, παιδικά υποδήματα. Η εγγύτητα των εγκαταστάσεών τους στην περιοχή είναι τέτοια, ώστε οι εν λόγω εταιρίες σχηματίζουν ένα «πάρκο υποδηματοβιομηχανίας» στα όρια των επαρχιών Fermo και Macerata.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον εφάρμοσε διαδικασία η οποία καθιερώθηκε και διέπεται αυστηρά από κανονισμό βάσεως, κατ' εκτέλεση διεθνούς συμφωνίας, προκειμένου να επιτύχει σκοπούς κοινωνικού, κατά το πλείστον, χαρακτήρα (αιτιολογικές σκέψεις 250 έως 252), οι οποίοι συνεπάγονται τον αποκλεισμό από την έννοια της κοινοτικής βιομηχανίας ενός σημαντικού τμήματος προϊόντων, όχι παρεμφερών αλλά πανόμοιων.
- Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστάσεων, τα οποία αφορούν την εξομείωση των υποδημάτων με εσωτερικό πέλμα μήκους μικρότερου των 24 εκατοστών με παιδικά υποδήματα, τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν τα παιδικά υποδήματα, καθώς και την περιγραφή του οικείου τομέα, την οικονομική ζημία που φέρεται ότι υπέστησαν οι οικογένειες και την πραγματική ζημία που υπέστη η βιομηχανία παιδικών υποδημάτων.
- Η Επιτροπή αγνόησε την ονοματολογία των εμπορευμάτων η οποία καθιερώθηκε, για τελωνειακούς σκοπούς, με τη διεθνή σύμβαση που υιοθέτησε το Συμβούλιο με απόφαση της 7ης Απριλίου 1987, καθό μέρος ο κανονισμός τον οποίο εξέδωσε χρησιμοποιεί το εσωτερικό πέλμα ως κριτήριο διακρίσεως των υποδημάτων.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2006 — ColArt/Americas κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-164/06)

(2006/C 190/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ColArt Americas, Inc (Piscataway, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: E. Soler Borda, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 7ης Απριλίου 2006, όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος BASICS αριθ. 002433613 (υπόθεση R 788/2005-4).
- επικουρικά, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή αφορά τα ακόλουθα προϊόντα: χρωστικές ύλες με μορφή ακρυλικών βαφών και βερνικιών για ζωγράφους.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «BASICS» για προϊόντα της κλάσεως 2 — αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 2433613

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, διότι η λέξη «BASICS» δεν είναι οικεία έκφραση στην αγγλική γλώσσα όσον αφορά τα προσδιοριζόμενα προϊόντα και δεν είναι ικανή ώστε να δηλώσει σαφώς στους καταναλωτές ποια είναι τα προϊόντα που καλύπτονται από την αίτηση καταχωρίσεως σήματος. Εν πάση περιπτώσει, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Fiorucci κατά ΓΕΕΑ — EDWIN (λεκτικό σήμα «Elio Fiorucci»)

(Υπόθεση T-165/06)

(2006/C 190/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Elio Fiorucci (εκπρόσωποι: Adriano Vanzetti, Giulio Sironi και Francesco Rossi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: EDWIN CO. LTD

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R-238/2005-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 6ης Απριλίου 2006, και να κηρύξει άκυρο το κοινοτικό σήμα 000709006 «Elio Fiorucci», για το οποίο κατατέθηκε αίτηση καταχωρίσεως στις 23 Δεκεμβρίου 1997 και το οποίο καταχωρίστηκε στις 6 Απριλίου 1999, ή, επικουρικά, να κρίνει ότι ο δικαιούχος του σήματος αυτού εκπίπτει των δικαιωμάτων που του παρέχει το εν λόγω σήμα.
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: λεκτικό σήμα «Elio Fiorucci» (αίτηση καταχωρίσεως 709.006 για τα προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: EDWIN CO. LTD

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: ο προσφεύγων

Δικαίωμα επί του σήματος που ζητεί ο αιτών την ακύρωση: δικαίωμα χρησιμοποίησης του ονόματος

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεων: δεκτή η αίτηση ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: δεκτή η προσφυγή και απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 52, παράγραφος 2, στοιχείο α', 12, στοιχείο α', και 50, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, υπό το πρίσμα των άρθρων 8, παράγραφος 3, 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 26, παράγραφος 1, στοιχείο β', αντιστοίχως, του ιταλικού κώδικα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2006 — PowderJect Research κατά ΓΕΕΑ (POWDERMED)

(Υπόθεση T-166/06)

(2006/C 190/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PowderJect Research Ltd (Οξφόρδη, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Bryson, Barrister, P. Brownlow, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 12ης Απριλίου 2006, όσον αφορά την αίτηση καταχώρισεως του σήματος POWERMED αριθ. 4202743 για τις κλάσεις 5, 10 και 42·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «POWDERMED» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 10 και 42 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4202743

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου. Το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε θεωρώντας ότι το σήμα αποτελείται από δύο αγγλικές κοινόχρηστες λέξεις και έλαβε υπόψη ελάχιστα ή καθόλου τη δομή του ζητούμενου σήματος, καθόσον αγνόησε το

γεγονός ότι το σήμα θα δηλώνει εκ πρώτης όψεως τον παρελθόντα χρόνο ενός ρήματος λόγω της καταλήξεως «...ed» και ότι δεν θα είναι αμέσως προφανές στο ενδιαφερόμενο κοινό ότι το σήμα αυτό μπορεί να διαχωριστεί σε δύο μέρη, «powder» και «med».

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-168/06)

(2006/C 190/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το σημείωμα της 7ης Απριλίου 2006 αριθ. 03232, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία, στην Ιταλία, στη Μάλτα και στις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού διαφορετικού από εκείνο που ζητήθηκε. Πρόγραμμα DOCUP Lombardie (CCI 2000 IT 16 2 DO 014)·
- να ακυρώσει το σημείωμα της 5ης Μαΐου 2006 αριθ. 03903, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία, στην Ιταλία, στη Μάλτα και στις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού διαφορετικού από εκείνο που ζητήθηκε. Πρόγραμμα DOCUP Ob. 2 Latium 2000-2006 (CCI 2000 IT 16 2 DO 009)·
- να ακυρώσει το σημείωμα της 18ης Μαΐου 2006 αριθ. 04240, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία, στην Ιταλία, στη Μάλτα και στις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού διαφορετικού από εκείνο που ζητήθηκε. Πρόγραμμα DOCUP Lombardie (CCI 2000 IT 16 2 DO 014)·
- να ακυρώσει το σημείωμα της 18ης Μαΐου 2006 αριθ. 04241, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία, στην Ιταλία, στη Μάλτα και στις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο την πιστοποίηση και τη δήλωση ενδιάμεσων απαλλαγών, καθώς και αίτημα καταβολής ποσού. DOCUP Veneto Ob. 2 2000-2006 (CCI 2000 IT 16 2 DO 005)·

- να ακυρώσει το σημείωμα της 29ης Μαΐου 2006 αριθ. 04468, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία, στην Ιταλία, στη Μάλτα και στις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού διαφορετικού από εκείνο που ζητήθηκε. Πρόγραμμα POR Sardinia 2000-2006 (CCI 1999 IT 16 1 PO 010).
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς προγενέστερες πράξεις και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EEC 262 της 23.10.04, σ. 55.

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2006 — Expasa κατά ΓΕΕΑ — Juan Gallardo Blanco (εικονιστικό σήμα «Η»)

(Υπόθεση T-172/06)

(2006/C 190/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Expasa, Agricultura y Ganadería, S.A. (Μαδρίτη) (εκπρόσωπος: J.C. Valle Valiente)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Juan Gallardo Blanco

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχτεί την προσφυγή,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το εικονιστικό σήμα «Η» (το ψηφίο αυτό είναι γραμμένο με μαύρα στοιχεία και η οριζόντια γραμμή του παρουσιάζει μια καμπυλότητα) (αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 1.255.751, για προϊόντα της κλάσης 31).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Juan Gallardo Blanco

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι ο αιτών την ακύρωση: Το ισπανικό εικονιστικό σήμα, υπ' αριθ. 198.648, «Η» (το ψηφίο αυτό είναι γραμμένο με μαύρα στοιχεία και έχει ελαφριά κλίση, ενώ η οριζόντια γραμμή του παρουσιάζει μια καμπυλότητα και τέμνεται από ένα αστέρι σε χρώμα γαλάζιο και βυσσινί), για προϊόντα της κλάσης 31 («Εκτροφή ζώων όλων των κατηγοριών, πλην της εκτροφής ίππων»).

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Πλήρης ακύρωση του κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 40, παράγραφος 2, και 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, για το κοινοτικό σήμα.

Αγωγή της 27ης Ιουνίου 2006 — Inalca και Cremonini κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-174/06)

(2006/C 190/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Inalca και Cremonini (Modena, Ιταλία) (Εκπρόσωπος: Francesco Sciaudone, δικηγόρος)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των εναγουσών

Οι ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής·
- να αναγνωρίσει ότι υπέστησαν ζημία ύψους 2 861 000 ευρώ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει την εν λόγω ζημία και να καταβάλει τους σχετικούς αντισταθμιστικούς τόκους και, ενδεχομένως, τόκους υπερημερίας·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ασκηθείσα αγωγή έχει ως αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που οι ενάγουσες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της δημοσίευσής του εγγράφου της 6ης Ιουλίου 1998, με το οποίο η UCLAF (Μονάδα συντονισμού για την καταπολέμηση της απάτης) κοινοποίησε στις ιταλικές αρχές τα πορίσματα, που οι ενάγουσες θεωρούν απολύτως εσφαλμένα, έρευνας που διενήργησε για εικαζόμενες παρατυπίες στο πλαίσιο επιστροφών κατά την εξαγωγή βοείου κρέατος στην Ιορδανία και διατύπωσε αιτιάσεις, με ποινικές προεκτάσεις, κατά των δύο εταιριών και των διαχειριστών τους.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι ενάγουσες προβάλλουν ισχυρισμούς:

- περί παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφος 2, δεύτερο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, καθόσον, αφενός, η επιθεώρηση της UCLAF στην Ιορδανία διεξήχθη κατά τρόπο παράτυπο, διότι η UCLAF υπερέβη τα όρια της εξουσίας της ελέγχου, ο οποίος περιορίζεται στο έδαφος των κρατών μελών, και, αφετέρου, η UCLAF παρέβη την υποχρέωση της να προετοιμάζει και να διεξάγει επιθεωρήσεις και ελέγχους με τη σύμφωνη γνώμη των κρατών μελών και παρουσία των εκπροσώπων όλων των οικείων εθνικών αρχών·
- περί παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 2988/95 και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 2185/96, καθόσον η UCLAF παρέβη την υποχρέωσή της να προετοιμάζει τους επιτόπιους ελέγχους και τις εξακριβώσεις σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, καθώς και να ειδοποιεί τις αρμόδιες εθνικές αρχές προ της διενέργειας των εν λόγω ελέγχων·
- περί παραβάσεως του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87, καθόσον η UCLAF αγνόησε την αποδεικτική αξία που ο εν λόγω κανονισμός αποδίδει στα απαριθμούμενα στο ως άνω άρθρο έγγραφα και απέδωσε αυθαίρετως αξία σε μια σειρά άλλων εγγράφων, παραβιάζοντας την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της διαφάνειας των ελέγχων.

Οι ενάγουσες προβάλλουν επίσης ισχυρισμό περί παραβάσεως των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της επιμέλειας και της αναλογικότητας, καθώς και περί παραβάσεως του επαγγελματικού απορρήτου.

Τέλος, οι ενάγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η συμπεριφορά της δεν είναι επίμεμπτη, η UCLAF είναι, εν πάση περιπτώσει, υπεύθυνη για τη ζημία που υπέστησαν. Συγκεκριμένα, οι ενάγουσες δεν μπορούσαν ευλόγως να προβλέψουν και, συνεπώς, να αποφύγουν τη ζημία που θα τους προκαλούσε έρευνα της οποίας τα πορίσματα, όπως ισχυρίζονται, αποδείχθηκαν απολύτως εσφαλμένα.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2006 — Sviluppo Italia Basilicata S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-176/06)

(2006/C 190/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sviluppo Italia Basilicata S.p.A. (Potenza, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: Francesco Sciaudone, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2006)1706, της 20ής Απριλίου 2006, της Επιτροπής
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη, εν προκειμένω, απόφαση πραγματοποιήθηκε ουσιώδης δημοσιονομική διόρθωση της παρεμβάσεως του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ), ύψους 5 600 ευρώ, που είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο της συνολικής επιδοτήσεως BIC Basilicata για την υλοποίηση μέτρων ενθαρρύνσεως προς όφελος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δρούσαν στην περιφέρεια Basilicata, και τούτο εντός των ορίων του κοινοτικού πλαισίου στηρίξεως περιφερειών «στόχος 1» στην Ιταλία. Ειδικότερα, το μέτρο 2 της συνολικής επιδοτήσεως προέβλεπε τη σύσταση ταμείου κεφαλαίων-κινδύνου για δημοσιονομικές παρεμβάσεις υπό τη μορφή συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο, συμμετοχικών δανείων και μετατρέψιμων νομολογιακών δανείων υπέρ επιχειρήσεων κειμένων στην Basilicata ή εχουσών την πρόθεση να εγκατασταθούν εκεί.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα επιχειρήσει προβάλλει:

- την απόλυτη ανυπαρξία νομικών και πραγματικών περιστάσεων που να μπορούν να χρησιμεύσουν ως βάση για την προσβαλλόμενη απόφαση, και τούτο στο μέτρο που η καθής θεωρεί, στην πραγματικότητα, ότι δεν υπήρξαν πραγματικές θετικές συνέπειες από τις παρεμβάσεις του Ταμείου στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεδομένου ότι λιγότερο από το 3 % των χορηγηθέντων στο ταμείο κεφαλαίων χρησιμοποιήθηκε για τις υποχρεώσεις συμμετοχής στις επιχειρήσεις (προϋπόθεση χρησιμότητας). Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προϋπόθεση αυτή δεν έχει προβλεφθεί ούτε στο ισχύον για τη συγκεκριμένη περίπτωση καθεστώς που περιλαμβάνεται στην απόφαση περί χορηγήσεως της συνεισφοράς, ούτε στο γενικό καθεστώς σχετικά με τα διαρθρωτικά ταμεία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορούσε λογικώς να καταλήξει στο συμπέρασμα περί υπάρξεως παρατυπιών, κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 2253/88, προσφεύγοντας στην προϋπόθεση χρησιμότητας.
- Παράβαση της αποφάσεως 97/322/ΕΚ, λόγω του ότι δεν ελήφθη υπόψη και ερμηνεύθηκε εσφαλμένα η παράγραφος Γ του δελτίου 19. Επί του σημείου αυτού, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η καθής δεν έλαβε υπόψη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, τη διάκριση μεταξύ των εννοιών «δέσμευση» και «δαπάνη» και, αφετέρου, των διατάξεων του δελτίου σχετικά με την διάρκεια του ταμείου καθώς και των προβλεπομένων από το ίδιο το σχέδιο συνολικής επιδοτήσεως διατάξεων που αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της αποφάσεως εγκρίσεως της παρεμβάσεως, διατάξεις οι οποίες καθόριζαν την ενδειγμένη διάρκεια αυτής της ειδικής παρεμβάσεως στα δέκα έτη.
- Τη μη τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται από τη σύμβαση, από το άρθρο 25 του κανονισμού 4253/88 και από το άρθρο 26 του κανονισμού 2082/93 όσον αφορά τη διαπίστωση παρατυπιών.

Στο τέλος του δικογράφου της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της νομικής ασφάλειας, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2006 —
Muswellbrook κατά ΓΕΕΑ-Nike (NIKE)

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-362/02, T-363/02, T-364/02,
T-365/02 και T-366/02) ⁽¹⁾

(2006/C 190/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των
συνεκδικαζομένων υποθέσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2006 —
Deutsche Telekom κατά ΓΕΕΑ-PCS Systemtechnik (T-PCS)

(Υπόθεση T-157/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της
υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 9.7.2005.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-19/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Περίοδος εκτιμήσεως 2003)

(2006/C 190/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlos Sanchez Ferriz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόροι, στη συνέχεια μόνον ο F. Frabetti)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και L. Lozano Palacios)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της αξιολογήσεως για την περίοδο 2003 όσον αφορά τον προσφεύγοντα ή, επικουρικώς, η ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για το έτος 2003

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 25.6.2005 (υπόθεση πρωτοκολληθείσα αρχικά ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τον αριθμό T-153/05, η οποία μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Le Maire κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-27/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αμοιβές — Άρνηση χορηγήσεως ημερησίας αποζημιώσεως)

(2006/C 190/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Viviane Le Maire (Βρυξέλλες, Βέλγιο), (εκπρόσωποι: G. Bounéou και F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currall)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί μη αναγνώρισεως στην προσφεύγουσα του δικαιώματος ημερησίας αποζημιώσεως που προβλέπει το άρθρο 10 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατόπιν της θέσεώς του σε υπηρεσία στις 16 Φεβρουαρίου 2004

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απaráδεκτη.
2. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της και κατά το ήμισυ τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 23.07.2005 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-191/05 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005)

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Beau κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-39/05) ⁽¹⁾**(Επαγγελματική ασθένεια — Άρνηση αναγνώρισης της επαγγελματικής προελεύσεως της ασθένειας από την οποία έχει προσβληθεί η προσφεύγουσα)**

(2006/C 190/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Yolande Beau (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann, απικουρούμενοι από τη F. Longfils, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της από 3 Αυγούστου 2004 αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα για αναγνώριση της ασθένειας της προσφεύγουσας ως επαγγελματικής και τη χρέωσε με τις αμοιβές και τα παρεπόμενα έξοδα του υποδειχθέντος υπ' αυτής ιατρού καθώς και με το ήμισυ των αμοιβών και των παρεπομένων εξόδων του τρίτου ιατρού.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 20.8.2005 (υπόθεση πρωτοκολληθείσα αρχικά ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τον αριθμό T-215/05, η οποία μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2006 — Grünheid κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-101/05) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως — Εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών — Παραδεκτό — Διορισμός — Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας — Άρθρα 25, 26 και 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως)**

(2006/C 190/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabine Grünheid (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ch. Berardis-Kayser και K. Herrmann, εκπροσωπούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της από 6 Οκτωβρίου 2004 αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή διόρισε την προσφεύγουσα στη θέση που κατέχει τώρα, καθόσον η απόφαση αυτή προβλέπει την κατάταξη στον βαθμό Α*8, καθώς και της από 6 Ιουλίου 2005 αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006 (υπόθεση πρωτοκολληθείσα αρχικά ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τον αριθμό T-388/05, η οποία μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Chassagne κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-11/05) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Αμοιβές — Ετήσια έξοδα ταξιδιού — Διατάξεις ισχύουσες πριν από την 1η Μαΐου 2004 για τους υπαλλήλους που προέρχονται από γαλλικό υπερπόντιο νομό — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)**

(2006/C 190/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Rodrigues και Y. Minatchy, δικηγόροι]

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και H. Tserpa-Lacombe)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί αρνήσεως χορηγήσεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα του ευεργετήματος των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφοι 1 έως 3, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες αφορούν τις λεπτομέρειες επιστροφής των ετήσιων εξόδων ταξιδιού, όπως ίσχυαν πριν από την 1η Μαΐου 2004, και, αφετέρου, αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ο προσφεύγων-ενάγων ότι υπέστη λόγω της αρνήσεως αυτής.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-123/05 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2006 — Ott κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-87/05) (¹)

(Υπάλληλοι — Περίοδος προαγωγών 2004 — Υπάλληλος που δεν περιελήφθη στον κατάλογο των προαχθέντων υπαλλήλων — Άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2006/C 190/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Martial Ott (Oberanven, Λουξεμβούργο), Fernando Lopez Tola, (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και Francis Weiler (Itzig, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: G. Βουνέου και F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Martin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως της 30ής Νοεμβρίου 2004, που δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες 130 2004 της 30ής Νοεμβρίου 2004, με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνέταξε τον κατάλογο των προαχθέντων υπαλλήλων για την περίοδο προαγωγών 2004, στο μέτρο που στον κατάλογο αυτό δεν περιλαμβάνονται τα ονόματα των προσφευγόντων και, αφετέρου, επικουρικώς, ακύρωση της κατανομής μορίων προαγωγής κατά την περίοδο προαγωγών 2004.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 315 της 10.12.2005 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-349/05 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Προσφυγή του M. Pimlott κατά της Europol που ασκήθηκε στις 21 Απριλίου 2006

(Υπόθεση F-52/06)

(2006/C 190/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mike Pimlott (Porchester Hampshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: D.C. Coppens, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την από 25 Ιανουαρίου 2006 απόφαση της Europol·
- Να επιβάλει στην Europol την υποχρέωση ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος για 4 έτη, από την 1η Ιανουαρίου 2006 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010;
- Να καταδικάσει την Europol στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, αφού προσλήφθηκε κατ' αρχάς στην Europol την 1η Ιανουαρίου 2000 για αρχικώς καθορισθείσα διάρκεια 4 ετών, εργάστηκε, από την 1η Ιανουαρίου 2002, σε διαφορετική θέση εργασίας εντός της ίδιας υπηρεσίας, δυνάμει νέας συμβάσεως, η οποία θα έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2005.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων αμφισβητεί την απόφαση της Eurorol περί ανανέωσης της συμβάσεως αυτής μόνον για 2 έτη. Πράγματι, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι από τη χρονική στιγμή που ανέλαβε τα νέα καθήκοντά του βάσει της νέας συμβάσεως, η Eurorol δεν έπρεπε να τον θεωρεί ως έκτακτο υπάλληλο, ο οποίος έχει λάβει από τις αρχές του κράτους καταγωγής του ειδική άδεια άνευ αποδοχών, αλλά μάλλον ως έκτακτο υπάλληλο, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με τις εν λόγω αρχές. Η διάκριση είναι λυσιτελής διότι, στην πρώτη περίπτωση, τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 6, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως του προσωπικού της Eurorol, βάσει του οποίου επιτρέπεται ανανέωση 2 ετών, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, τυγχάνει εφαρμογής η τρίτη περίπτωση της διατάξεως αυτής, βάσει της οποίας επιτρέπεται ανανέωση 4 ετών.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το 2002 διέρρηξε όλους τους δεσμούς που τον συνέδεαν με τον αρχικό εργοδότη του στο Ηνωμένο Βασίλειο και ήταν πεπεισμένος ότι ο εργοδότης αυτός θα τροποποιούσε κατά συνέπεια το μητρώο προσωπικού. Ακόμη κι αν προκύψει ότι, στην πράξη, οι βρετανικές αρχές δεν τον διέγραψαν ποτέ από το εν λόγω μητρώο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υποστεί ο ίδιος τις συνέπειες της αμέλειας αυτής.

Προσφυγή/αγωγή της 16ης Μαΐου 2006 — Balázs Dániel Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής

(Υπόθεση F-58/06)

(2006/C 190/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Balázs Dániel Simon (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: György Magyar, δικηγόρος]

Καθών-εναγόμενοι: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Marc Schauss) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την από 21 Ιουλίου 2005 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του Δικαστηρίου περί απορρίψεως της αιτήσεως μεταθέσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, την από 27 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση περί κυρώσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως και την από 15 Φεβρουαρίου 2006 απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά των προγενέστερων αποφάσεων, καθώς και την απόφαση της 3ης

Οκτωβρίου περί απορρίψεως του διορισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος και την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2006 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά της αποφάσεως αυτής·

- να υποχρεωθούν οι καθών-εναγόμενοι να αποκαταστήσουν τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων από τις προς ακύρωση αποφάσεις και
- να καταδικαστούν οι καθών-εναγόμενοι στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων, υπάλληλος σήμερα της Επιτροπής, εισήλθε στις 16 Ιουλίου 2004, κατόπιν της επιτυχίας του στον διαγωνισμό EPSO/LA/12/03, στην υπηρεσία του Δικαστηρίου ως γλωσσολογικός νομικός με βαθμό Α*7. Αφού υπέβαλε την υποψηφιότητά του για την πλήρωση κενής θέσεως εργασίας στην Επιτροπή, ζήτησε, τον Μάιο του 2005, τη μετάθεσή του. Τα Δικαστήρια απέρριψε την αίτησή του. Ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε εκ νέου υποψηφιότητα στην Επιτροπή μετά την εκ μέρους της προκήρυξη κενής θέσεως. Μολονότι η Επιτροπή επέλεξε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την εν λόγω θέση εργασίας, δεν έλαβε τα αναγκαία για τη μετάθεσή του μέτρα. Στη συνέχεια, αφού ο προσφεύγων-ενάγων έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του στο Δικαστήριο, η Επιτροπή τον προσέλαβε, ως επιτυχόντα στον διαγωνισμό EPSO/A/4/03, στον βαθμό Α*5 με ισχύ από τις 2 Μαρτίου 2005.

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων της 21ης Ιουλίου 2005, της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, της 3ης Οκτωβρίου 2005 και της 16ης Φεβρουαρίου 2006, επικαλούμενος ελλιπή αιτιολογία, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας. Προς στήριξη του αιτήματός του περί ακυρώσεως των αποφάσεων αυτών, επικαλείται επίσης παράβαση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 και παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Το αίτημα ακυρώσεως της από 15 Φεβρουαρίου 2006 αποφάσεως του Δικαστηρίου στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2006 — Andersson κ.λπ. κατά Επιτροπής

(υπόθεση F-69/06)

(2006/C 190/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Tommy Andersson (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και λοιποί [εκπρόσωποι: A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις περί απορρίψεως των αιτήσεων των προσφευγόντων με τις οποίες ζήτησαν την εκ μέρους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) λήψη μεταβατικών μέτρων για να διασφαλισθούν, στο πλαίσιο της περιόδου των προαγωγών 2005 επ., η ίση μεταχείριση και τα κεκτημένα δικαιώματά τους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ισχυρισμούς πανομοιότυπους με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως F-47/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EEEE C 154 της 1.07.2006, σ. 25.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2006 — Baele κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-70/06)

(2006/C 190/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Jan Baele (Beernem, Belgique) και άλλοι [εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Jaume, avocats]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την άρνηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) να εγγράψει τους προσφεύγοντες στον πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται στους βαθμούς A*10 και B*10 κατά την περίοδο προαγωγών 2005, όπως οι αποφάσεις αυτές προκύπτουν από την διοικητική ανακοίνωση αριθ. 85-2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005·
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τις συνέπειες της ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, ιδίως δε τον αναχαρακτηρισμό του βαθμού των προσφευγόντων, κατά περίπτωση, σε βαθμό A*10, αναδρομικώς από 1ης Μαρτίου 2005, ή σε βαθμό B*10, αναδρομικώς από 1ης Ιανουαρίου 2005·
- επικουρικώς, αφενός, να ζητήσει από την καθής να αναγνωρίσει τους προσφεύγοντες ως προαγόμενους, κατά περίπτωση, στον

βαθμό A*10 ή στον βαθμό B*10 κατά την προσεχή περίοδο προαγωγών και, αφετέρου, να την υποχρεώσει να αποκαταστήσει τη ζημία την οποία υπέστησαν οι προσφεύγοντες λόγω της μη προαγωγής τους, κατά περίπτωση, στον βαθμό A*10 από 1ης Μαρτίου 2005 ή στον βαθμό B*10 από 1ης Ιανουαρίου 2005·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν λόγους όμοιους με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση F-45/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EE C 143 της 17.06.2006, σ. 39.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2006 — Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-71/06)

(2006/C 190/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maddalena Lebedef-Caroni (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας (ΕΕΣ) της προσφεύγουσας για την περίοδο 1.1.2004-31.12.2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους:

- ο πρώτος, από την παράβαση των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) που αφορούν τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους του προσωπικού και από την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti»,

- ο δεύτερος, από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αυθαίρετης μεθόδου και της αρχής της απαγορεύσεως της καταχρήσεως εξουσίας, καθώς και από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησας και από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας·
- ο τρίτος, από παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιουνίου 2006 — Verheyden κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-72/06)

(2006/C 190/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luc Verheyden (Angera, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως:

- να διατάξει να επιδειχθεί ο φάκελος που αφορά τον προσφεύγοντα και σφραγίστηκε από την Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης (στο εξής: OLAF) και να επιδειχθούν όλα τα στοιχεία και έγγραφα που η OLAF συγκέντρωσε εναντίον του·
- να διατάξει να επιδειχθεί η εντολή των εξεταστών της OLAF·
- να διατάξει να επιδειχθεί κάθε έκθεση της OLAF σχετικά με την έρευνα, ανεξαρτήτως του αν η έκθεση αυτή διαβίβαστηκε στις ιταλικές δικαστικές αρχές, περιλαμβανομένης της τελικής εκθέσεως της εσωτερικής έρευνας·
- να ακυρώσει την έρευνα που διεξήχθη εις βάρος του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει το σημείωμα της OLAF με το οποίο ανακοινώθηκε η έρευνα και δόθηκαν πληροφορίες στις ιταλικές δικαστικές αρχές και να ακυρώσει τη διαβίβαση των εκθέσεων της έρευνας στις ιταλικές δικαστικές αρχές·
- να ακυρώσει την ενδιάμεση και την τελική έκθεση της έρευνας·
- να ακυρώσει τις σιωπηρές αποφάσεις απορρίψεως της αιτήσεως και της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει κάθε συνακόλουθη και/ή σχετική με τις αποφάσεις αυτές πράξη που εκδόθηκε μετά την παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή)·

- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει αποζημίωση, η οποία υπολογίζεται κατά δίκαιη κρίση σε 30.000 ευρώ, τηρουμένης της δυνατότητας αυξήσεως και/ή μείσεως κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων, εκτός από το ότι προβάλλει ισχυρισμούς που είναι σε μεγάλο βαθμό παρεμφερείς με εκείνους που έχει προβάλει στο πλαίσιο της υποθέσεως F-5/05 ⁽¹⁾ αλλά και τις ίδιες ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας που έχει προβάλει στην υπόθεση εκείνη, υποστηρίζει και ότι ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ) των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό τους ⁽²⁾, στερείται νομιμότητας κατά το μέρος που εισάγει το άρθρο 1 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005 (υπόθεση που αρχικά πρωτοκολλήθηκε στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τα στοιχεία T-22/05 και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με διάταξη της 15.12.2005).

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 27.04.2004, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2006 — Van Nuyghem κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-73/06)

(2006/C 190/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Kris Van Nuyghem (Vissenaken, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Jaume και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως:

- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του EPSO της 1ης Ιουνίου 2005 να μην δεχθεί τη συμμετοχή του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην προφορική δοκιμασία του διαγωνισμού EPSO/A/19/04·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα συμβολική αποζημίωση ενός ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ένα ποσό που θα εκτιμήσει ελεύθερα το Πρωτοδικείο προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας του, συνιστάμενης στην απώλεια της δυνατότητας διορισμού του σε υψηλότερο βαθμό·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προφυγής-αγωγής του ο προσφεύγων επικαλείται καταρχάς παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, καθόσον ούτε η προσβαλλομένη απόφαση ούτε η απάντηση της διοικήσεως στην ένστασή του τού παρέσχαν τη δυνατότητα να αντιληφθεί τη βαθμολογία του μετά τη διόρθωση της έγγραφης δοκιμασίας, ακόμη δε λιγότερο την εκτίμηση του γραπτού του.

Ο προσφεύγων επικαλείται, επιπλέον, προσβολή της αρχής της χρηστής διοικήσεως, διότι το σημείωμα που περιελάμβανε την εκτίμηση του γραπτού του ήταν πολύ ασαφές και γενικά διατυπωμένο, ενώ το γραπτό του δεν περιελάμβανε καμία διόρθωση.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Ιουνίου 2006 — Colombani κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-35/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως, κατόπιν συμβιβαστικού διακανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 193 της 6.8.2005 (υπόθεση η οποία πρωτοκολλήθηκε αρχικώς υπό τον αριθμό T-206/05 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ακολούθως παραπέμφθηκε, με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005, στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Ιουνίου 2006 — Colombani κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-75/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως, κατόπιν συμβιβαστικού διακανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 229 της 17.9.2005 (υπόθεση η οποία πρωτοκολλήθηκε αρχικώς υπό τον αριθμό T-294/05 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ακολούθως παραπέμφθηκε, με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005, στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 19ης Ιουνίου 2006 — Nanbri κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-127/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως, κατόπιν συμβιβαστικού διακανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 60 της 11.3.2006.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 190/74)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 178 της 29.7.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 165 της 15.7.2006

EE C 154 της 1.7.2006

EE C 143 της 17.6.2006

EE C 131 της 3.6.2006

EE C 121 της 20.5.2006

EE C 108 της 6.5.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
